

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upraviništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Naša vestna dolžnost.

Vernim kristjanom se mnogokrat očita, da ne umejo dovolj časa in njegovih potreb. Preveč se omejujejo na notranje krščanstvo, zanemarjajo pa, da bi dali svojemu krščanskemu prepričanju tudi v javnosti potreben poudarek. Posledica tega je, da v javnosti kaj rad zavladajo nekrščanski ali celo protikrščanski in protibožni duh. To pomenja za krščansko idejo velik upadek, veliko škodo, ker je s tem v zvezi sproščenje vseh veri in cerkvi sovražnih sil v javnem življenju. In te sile napadajo najtrdnjše trdnjave krščanstva, da bi jih zavzele in osvojile: krščansko družino, temeljujočo na nerazdružljivosti krščanskega zakona, krščansko šolo, versko vzgojo mladine.

Liberalizem in komunizem proti trdnjavam krščanstva.

Boj zoper te trdnjave krščanstva se vodi že dolgo časa. Kdor je hotel oškodovati katoliško cerkev, je polagal mine pod te njene trdnjave. Liberalizem je ta boj vodil pod krinko prosvete in kulture. Lažnjivo svobodomiselnost in napredništvo je hotelo v celoti zagospodovati v javnem življenju ter je izpodirvalo vpliv cerkve v glavni celici socialnega življenja, v družini. Razkristjanjena družina naj bi zajamčila nekrščansko vzgojo otrok, v javnem življenju prevladujoče svobodomiselnost pa bi odraščujočo mladino zdresiralo s svojimi listi in društvi kot bojovníke zoper vsak poskus udeležitve dejavnega krščanstva, ki ga svobodomiselnost in naprednjaki v svoji lažnjivi hudobnosti razkričujejo kot klerikalizem.

Kar je sejal lažnjivi liberalizem, to žanje danes komunizem. Njegova žetev pa je ta-le: vero in cerkev je treba ne samo v javnosti potiskati v ozadje, ji jemati postojanko za postojanko, marveč jo je treba popolnoma zatreti in uničiti. To bi bila zaželjena žetev satana, kateremu brezbožni komunisti služijo. V nekaterih državah se je komunistom ta brezbožniška žetev že posrečila, kakor v Rusiji, v Mehiki in v Španiji. Drugod se na to žetev pripravljajo v trdni nadi na uspeh.

Pripravljajo vse potrebno za žetev tudi v naši državi. Na delu so vztrajno in dosledno, sejajoč seme brezbožništva. Brazde so jim zorali laži-svobodomiselnosti, ki pripravljajo s svojim tiskom in s svojimi organizacijami ugoden teren za boljševisko seme. Njihovi listi izpodkopavajo vero ter profanirajo (onečščajo) naše največje verske svetinje. O božičnih praznikih smo imeli priliko spoznati duha, ki veje po glavah gosposkih in kmečkih liberalcev. Ob največjih krščan-

skih praznikih se jim hote ali nehote odprejo duše, da pride na dan, kar navadno počiva zakrito v najskrivnejših predalih.

»Jutro« in »Kmeti list«.

»Jutro«, glasilo gosposkih liberalcev, je v svoji božični prilogi skrivnost sv. noči oskrunilo s pesmijo o neki dekli z imenom Marija, ki je iz Temnice lani prišla v mesto, da bo dekla, in njenega moškega, kajpada z imenom Jožef, ki se uči za tesarja. Ta dva, ona neskončno srečna, da jo fant je zbegal, se na sveti večer znajdeta nekje v Zeleni jami v beraški staji; tamkaj naenkrat drobno detece zajočje, mož pa prevzet jeclja: »Marija, o Marija!« Tako naši liberalci skrunijo največjo skrivnost krščanstva, skrivnost sv. noči, skrivnost največje dobrote, ki jo je sam Bog v svoji neskončni ljubezni mogel skazati ubogemu, padlemu človeštvu. Ako »Jutro« na tak način oskrunja naše največje verske svetinje, se mora zdeti čudno, da se ta list čudi podiranju evharističnih križev, ki ga po nekaterih krajih vršijo podivjani boljševiski elementi.

Za gosposkim liberalcem ni zaostal kmečki liberalec. »Kmeti list« je v svoji božični prilogi tudi razkril svojo »krščansko« dušo ter pokazal, kako on pojmuje Marijino češčenje. Priobčil je namreč prevod nekega nemškega sestavka o cvetlicah. V tem spisu se tudi razpravlja o vrtnici kot »roži skrivnostni«, ki je bila v poganstvu posvečena Afroditi, boginji lepote in ljubezni. Katoliška cerkev se je baje dolgo tej cvetlici ustavljala, potem pa se je vdala. Tako je bila vrtnica (roža skrivnostna), ki je nekdanj krasila pogansko boginjo ljubezni Afrodito, poklonjena Mariji. Z »rožo skrivnostno« so nekdanj pozdravljala poganska srca pogansko ljubezensko boginjo Afrodito, z »rožo skrivnostno« sedaj krščanska srca vzklikajo Mariji. Iz tega bi se dalo sklepati, da se je češčenje Marijino razvilo iz češčenja Afroditega, krščanstvo pa iz poganstva. Marija in Afrodita — bogokletna primera, ki je sposobna samo takšna »krščanska« duša, kakršna diha iz predalov »Kmetškega lista«.

Boj slabemu, podpora dobremu tisku. — Opomin papeževega državnega tajnika.

In naše ljudstvo, osobito mladina, čita takšno čenčanje in klafanje, ki mu jemlje spoštovanje verskih svetinj in smisel za dostojnost in moralni zakon. To, kar smo zgoraj navedli, je dejanski dokaz, kako gosposki in kmečki liberalizem pripravljajo pot komunizmu. Na to zvezo je

pokazal papež Pij XI. v svojem nagovoru na španske pregnance v septembru lanskega leta. Tudi češoslovaški škofje so v svoji poslanici vernikom za advent poudarili dejstvo, da pripravljajo liberalizem na gospodarskem in kulturnem polju pot komunizmu. Kdor se torej hoče z uspehom boriti zoper največjega tirana svobode in demokracije, zoper boljševisem, mora svoja kopja pred vsem naperiti proti njegovemu predhodniku in oprodi: liberalizmu.

Predvsem boj vsemu nekrščanskemu časopisju, kakor marksističnemu tako liberalističnemu! Zavedajmo se te svoje dolžnosti, ki nas veže v naši vesti. Kakor ti ni dano na voljo kršiti božje in cerkvene zapovedi, tako ti tudi ni svobodno čitati nekrščanske knjige, liste in časnike. Za vse to te čaka odgovornost pred večnim Sodnikom. Papežev državni tajnik kardinal Pacelli je v svoji božični poslanici poudaril, da imajo katoličani najstrožjo dolžnost, da berejo in po svoji možnosti širijo katoliško časopisje, ki je najmočnejše sredstvo vsega katoliškega javnega dela. Ljubezen do bližnjega se ne sme omejevati zgolj na blagovno, gmotno podpiranje bližnjega. Višja in plemenitejša je duhovna ljubezen do bližnjega. Ta se kaže v naslednjem: pomagati katoliškemu časopisju, ga podpirati, ga širiti tako, da ga berejo drugi in se drugi iz njega učijo pravih nauk. To je najbolj plemenita in najbolj potrebna ljubezen do bližnjega. Noben katoličan ne bo storil svoje polne dolžnosti, dokler se te največje ni zavedel in se ni stavil popolnoma v službo razširjanja dobrega tiska. — Ko vam sporočamo ta resni opomin papeževega državnega tajnika, vas pozivamo: Podpirajte in širite naš list »Slovenski gospodar«, ki je vedno in vestno izpolnjeval svoje dolžnosti do Boga, vere, cerkve in ljudstva.

V NAŠI DRŽAVI.

Podpis prijateljske zveze med našo državo in Bolgarijo. V zadnji številki smo pisali, da so uspela v popolni meri pogajanja glede sklepa prijateljske pogodbe med našo državo in Bolgarijo. Svečan podpis bo v Belgradu 24. I. Pogodbo bo podpisal bolgarski ministrijski predsednik in zunanji minister Kjoseivanov, ki prispe v Belgrad z velikim spremstvom. Za Jugoslavijo bo podpisal pogodbo ministrski predsednik in zunanji minister dr. Milaz

Stojadinovič. Bolgarskemu zastopniku pripravlja Belgrad svečan sprejem in ga bo sprejel tudi knez namestnik Pavle.

Politično zatišje radi pravoslavnih božičnih praznikov. V Belgradu vlada politično zatišje radi pravoslavnega Božiča. Ministrski predsednik dr. Stojadinovič se je odpeljal v inozemstvo in ga zastopa v njegovi odsotnosti notrajni minister dr. A. Korošec. — Kmalu po pravoslavnih praznikih bo sklicana skupščina, ki bo začela razpravo o državnem proračunu. — Opozicija pripravlja za skupščinske seje brezplodne interpelacije, za katere se pa vlada ne bo veliko zmenila, ker razpolaga z znatno večino.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Sporazum med Italijo in Anglijo na Sredozemskem morju. Italija in Angleška sta se sporazumeli glede položaja na Sredozemskem morju in je bila tozadevna pogodba že podpisana v Rimu. Italija se je odrekla Balearskim otokom pred Španijo in je pristala na vstop Egipta v Društvo narodov. Italija ne bo več nastopala po radiju proti angleškim koristim in se ne bo več protivila utrjevanju dosedanjih angleških postojank v Sredozemskem morju.

Poljaki dobili 3 milijarde posojila od Francije. V poglobljenje prijateljskih odnosajev med Francijo in Poljsko so nazakali Francozi Poljakom trimilijardno posojilo, ki se bo uporabilo za uravnovešanje notrajnega gospodarstva in za oborožitev. Francija je dovolila Poljski tako veliko posojilo pred vsem iz strahu, ker so Poljaki že preveč ljubimkali z Nemci in bi pregloboka prijateljska politika med Nemčijo in Poljsko bila prav nevarna Francozom. Francozi so si za enkrat kupili poljsko naklonjenost.

Nadaljni razvoj dogodkov na Španskem. Vedno bolj se zavlačujoči potek državljanske vojne na Španskem grozi z resnimi zapletljajmi med velesilami. Omenili smo že, da je španska rdeča vojna ladja zaplenila nemški parnik »Palos« z blagom in 3 potniki. Na ugovor Nemčije je rdeča vlada v Valenciji izpustila nemško ladjo, pač pa je obdržala del tovora in enega potnika. Nemška vlada je nato odposlala več bojnih edinic v španske vode, ki so zajele rdeča parnika »Aragon« in »Marta Jungera«. Vrhovni poveljnik nemških pomorskih sil v bližini Španije je poslal španski rdeči vladi radijo brzojavko, v kateri je zahteval v roku treh dni ostanek tovora z ladje »Palos« in pridržanega potnika. Če se vlada ne bo pokorila tej zahtevi, bo nemška vlada prodala zajeta rdeča parnika in njun tovor Francovi vladi ter račune uredila z njo. Rdeča vlada v Valenciji se je v določenem roku pokorila nemški zahtevi. Izročila je zaplenjeni tovor in potnika. S tem je zaenkrat spor z Nemčijo ugodno poravnal. — Na strani nacionalističnega generala Franca se boji po ugotovitvah Angležev cela nemška divizija, katero vodijo redni častniki nemške vojske in ji poveljuje general Sporn iz Monakovega. — Nadalje vzdržujejo angleški uradni krogi vest, da je bilo v luki Cadix izkrcanih zadnje dni 10 tisoč italijanskih prostovoljcev, ki so bili odposlani iz pristanišča dalje v glavni stan

general Franca. — Kako bo z nadaljnjim potekom španske državljanske vojne, je močno zaskrbelo Angleže, ki že vzdržujejo v španskih vodah 17 angleških vojnih ter več pomožnih ladij in sicer: eno oklopno vojno ladjo, dve križarki, 13 rušilcev, 1 matično ladjo za letala in več manjših edinic.

Spor med Francijo in Turčijo. L. 1920 je poverilo Društvo narodov Franciji pokroviteljstvo nad Sirijo v Mali Aziji. Pod francosko zaščito sta padla tedaj tudi okraja Aleksandreta in Antijohija. Že lansko leto je sklenila Francija, da podeli Siriji samostojnost. V samostojni Siriji bi bili gospodarji Arabci in radi tega je sklenila francoska vlada še posebno avtonomijo v okviru Sirije libanonski pokrajini, kjer prebivajo kristjani. Radi zagotovitve samostojnosti Libanoncem so se oglasili Turki z zahtevo, da postaneta samostojni Antijohija in Aleksandreta, kjer je prebivalstvo za dobrih 80% turško. Proti koncu lanskega leta je prišlo pri Društvu narodov do pobotanja med Turčijo in Francijo radi omenjenih dveh okrajev. Društvo narodov je sklenilo, da odpošlje v sporno ozemlje posebno komisijo, da prouči na licu mesta razmere. Francija je bila odposlala v aleksandretski okraj večje število vojaštva radi tamošnjih nemirov. Francoski vojaki pa nereda niso odpravili, pač pa ga še povečali. Povrh je Francija odgodila potrditev obljubljenega samostojnosti Sirije v parlamentu tako dolgo, dokler bi svet Društva narodov končno ne odločil glede Antijohije in Aleksandrete. Turški zunanji minister je skušal spor poravnati neposredno z zastopniki francoske vlade in seve v tem smislu, da bi bilo dobro za tamošnji turški živelj. Francoska vlada se je uprla turški zahtevi in zaradi tega je sklical predsednik Turčije Kemal Atatürk zadnje dni sejo vlade na mejo spornega ozemlja in je zbral tamkaj tudi 10 divizij vojaštva, da očuva turške koristi. Če se bo Francija po svoji stari navadi obotavljala s podelitvijo avtonomije Antijohiji in Aleksandreti, bodo Turki nastopili s silo.

Iz Rusije. V Rusiji vedno bolj tišči v javnosti nezadovoljnost z diktatorjem Stalinom, kateremu očitajo, da se hoče lepega dne proglasiti za predsednika ruske republike po vzgledu Hitlerja in Mussolinija. Da je resna z odporom proti Stalinom, nam dokazujejo vedno nova razkritja o zarotah in to v vrstah najbolj znanih ter vplivnih komunistov v vseh delih Rusije. Sovjetska čeka ali tajna policija je pridno na delu z aretacijami in z obdolžitvami, da gre pri zaprtih za pristaje že davno izgnanega Trockega, katerega se otreša v najnovejšem času celi svet in ga noče sprejeti niti Mehika. V Kievu in Rostovu je bilo na Stalinovo povelje razpuščenih več komunističnih organizacij. Razven tega so v Kievu zaprli 16 komunističnih voditeljev, ker so osumljeni, da so pripravljali atentate na odlične osebnosti v Ukrajini. V Rostovu so vtaknili pod ključ tajnika komunistične stranke Glebova, katerega dolžijo zvez s trockisti.

Oboroževalni program Združenih ameriških držav. Zopet izvoljeni predsednik Združenih držav Roosevelt, ki ima veliko

večino v zbornici in v senatu, je objavil oboroževalni program, za katerega bodo izdale Združene države tekom enega leta 50 milijard Din. Tako ogromnih izdatkov za orožje v kratkem času sploh ne beleži zgodovina Združenih držav.

Amerika je prepovedala izvoz orožja v Španijo. Zadnjič smo poročali, da so razne tvrdke v Združenih ameriških državah izvažale v Španijo letala in seve tudi drugi vojni material. Amerikanska vlada se je izgovarjala, da ne more prepovedati izvoza orožja, ker se ne more upirati na tozadevni zakon. Washingtonska zbornica je sprejela 6. I. s 403 glasovi proti 1 glasu zakon, s katerim se raztegne nepristranost Amerike tudi na špansko državljansko vojno. Nova postava prepoveduje izvoz orožja in streliva v Španijo. Ameriški senat je ta zakon enoglasno sprejel, nakar ga je podpisal predsednik Roosevelt.

Nov vojaški upor na Kitajskem. V severno-kitajski pokrajini Šensu je izbruhnila nova vojaška vstaja. Zaupnik uporniškega maršala Čansuljana, ki se je bil podvrgel pred kratkim vladi v Nankingu in maršalu Čangkajšeku, se je združil z levičarji in je zasedel glavno mesto te province Sianfu. Ustaški general Janhučeng je sestavil revolucijonarno vlado, ki je proglasila zavezništvo s sovjetsko Rusijo in boj proti Japonski.

Kolonizacija Avstralije. Avstralija je za 25 Jugoslavij, ima pa le 7 in pol milijona prebivalcev. Japonci imajo velike skomine po Avstraliji. Avstralska vlada je dala sedaj dovoljenje za naseljevanje belih Evropecev neki angleški družbi, ki razpolaga z 200 milijoni funtov šterlingov.

Krščanski državnik. Tak je Jožef Motta, državni predsednik Švice, ki je bil prejšnji mesec od velike narodne skupščine s 157 glasovi — od oddanih 172 glasov — že petič izvoljen za predsednika. To je dokaz, da mu švicarsko ljudstvo vseh treh narodnosti neomajno zaupa. V Švici namreč živijo trije narodi: Nemci, Francozi in Italijani. Motta je po rodu Italijan, govori pa popolnoma vse tri jezike. Je vzor Evropejca in evropskega državnika. Redko kateri evropski državnik je v Zvezi narodov v Ženevi nastopil s takšnim uspehom kot on. Motta je vzoren katoliški politik in državnik. Ko je l. 1911 — star 40 let — stopil v zvezni svet (v vlado), je rekel: »Bog in domovina sta najvišja življenjska ideala. Vera spada med največje činitelje družabne vzgoje.« »Danes«, tako je izjavil ob drugi priliki, »sem istega mnenja, kot sem bil prej, da država ne sme zanemarjati vere, ako noče sama sebi največ škodovati.« Motta povsod nastopa kot določen katoličan ter nikjer ne zakriva svojega prepričanja. Je oče 11 otrok, ki v njegov ponos in njegovo veselje.

Spreobrnitev med službo božjo. O Božiču 1936 je preteklo 50 let, odkar se je nenadoma sprebrnil k živi katoliški veri slavni francoski pesnik Pavel Claudel

(Klodel), ki sedaj živi kot diplomatični zastopnik francoske države v Washingtonu (v Zedinjenih državah Sev. Amerike). Kot mlad študent je Claudel izgubil vero. To nesrečo so povzročile slabe knjige: Renanovo »Življenje Jezusovo«, ki taji božanstvo Kristusovo, in druge nekrščanske knjige in slabi časopisi. Na božični praznik leta 1886 — bil je takrat star 18 let — je šel v Parizu v prelepo prestolno cerkev Matere božje k službi božji. Ker ni imel drugega dela in tudi ne zabave, je prestopil cerkveni prag. Popoldne je tudi šel iz istega razloga k večernicam. O tem, kar se je tamkaj zgodilo, sam tako-le pripoveduje: »Dečki v ministrantskih oblekah in gojenci dijaškega seminšča so začeli nekaj peti, kar sem potem spoznal kot Magnificat (Marijino radostno pesem). Stal sem med množico. Naenkrat se je v meni nekaj zgodilo, kar obvladuje vse moje življenje. V trenutku mi je presunila srce globoka ganjenost, veroval sem. Veroval sem s takšno močjo, s takšnim povzdigom vsega svojega bitja, s tako krepkim prepričanjem, da niso mogle več omajati moje vere vse knjige, vsi razumski sklepi in vsi dogodki mojega razgibanega življenja. Tisti hip je bil kakor blisk od zgoraj, kakor orožje, ki se ga je poslužila božja previdnost, da doseže srce ubogega obupajočega otroka ter ga pridobi za Boga. Če poskušam opisati potek minut, ki so sledile temu izrednemu trenutku, so moja duša spretale te-le misli: Kako srečni so tisti, ki verujejo! Ali je to, kar uči vera, resnica? Da, resnica je. Bog je. On biva. On je oseba. Je osebno bitje kot jaz. On me ljubi. On me kliče! Oči so se mi zasolzele in nežno petje je povečalo mojo pretresečnost, ki je bila pomešana s čuvstvom strahu.« Sloveči francoski pesnik in pisatelj Claudel je živ dokaz, da Bog ne zapusti nobenega človeka, ki s poštenim srcem išče resnico. Če prav je zabredel vsled slabih vplivov zunanega sveta na stranpot zmote, laži in zablode, božja milost ga vzdrami in postavi na pravo pot. Samo v hudobno srce resnica ne gre.

Kmetica dobro zavrnila komunista. — Dogodek, ki o njem poročamo, se je zgodil na parobrodu, ki je vozil iz Splita v Dalmaciji na Sušak. Neki potnik, ki je bil priča tega dogodka, poroča o njem v novoletni številki sušaškega lista »Istina«. Poročevalec je mirno sedel v kotu ter se predal svojim mislim. Nedaleč od njega sta sedeli dve kmetici. Razgovarjali sta se o stiskah in težavah sedanjega časa ter razgovor zaključili z vzdihom: »V božje roke! Dobri Bog bo pomagal.« Ta vzdih sliši neki mornar, ki je bil v bližini, ter s prezirnim zasmehom reče: »Bog?! Kakšen Bog? Kdo ga je kdaj videl?« Govoril je iz njega duh brezbožnega komunizma. Kmetici ga izprva začudeno pogledata. Potem pa ena vpraša: »Zakaj vi, gospod, pravite, da ni Boga?« Mornar odgovori: »Ker ga ni nihče nikdar videl.« Kmetica na to: »Kdor tako govori, je ne-spameten. Saj je Bog duh, duha pa ni mogoče videti z očmi.« Druga kmetica pa dostavi: »Ne šalite se, gospod, z Bogom! Tudi vi boste enkrat prišli pred njega.« Ker je začel mornarju javno pritrjevati njegov tovariš, je prva kmetica, boječ se, da ne bi brezbožno govorjenje pohujšalo kakšnega sopotnika, odločno zahtevala:

»Gospoda, vi ne smete svojega slabega mišljenja javno izpovedati. Ali ne veste, da je to prepovedano? Kdor tako misli, naj svoje misli obdrži za sebe. Imam pravico zahtevati, da ne žalite mojega in vseh pričujočih versko prepričanje.« »Svobodno vam je«, je dostavila druga kmetica, »da ne verujete v Boga. Nimate pa pravice žaliti tiste, ki v njega verujejo.« Odločna obramba Boga in vere, od strani preprostih kmetic je mornarjema, zapeljanim od brezbožnih komunistov, zaprla usta. Osupnila sta, onemela. Njune oči, prej zmagoslavno gledajoče okoli, so se pobesile k tlom. Ali jih je bilo sram, da jih je porazila odločna, verska beseda preprostih kmetic? Morda. Morda pa se je v njunih srcih vzbudil spomin na lastni materi — preprosti kmetici, ki sta jih učili isto vero v Boga, ki sta jo sedaj ti dve kmetici tako odločno branili.

Dom duhovnih vaj pri Sv. Jožefu nad Celjem. Tridnevne tečaj duhovnih vaj za dekleta bo od ponedeljka 1. februarja do 5. februarja, od sobote 13. do 17. marca. Začetek vsakikrat ob 6. uri zvečer prvega imenovanega dne.

Možje,

fantje,

žene,

dekleta,

mladina,

vsakdo hoče prvi čitati Slov. gospodarja, ko pride v hišo. Kdo se sedaj briga za to, da bo tudi pravočasno plačan za vse leto 1937? Vsi!

Osebne vesti.

Šolska sestra umrla. V samostanu č. šolskih sester v Mariboru je v Gospodu zaspala 76letna sestra Amalija Jančič. Rajna je bila od Sv. Trojice v Slov. gor. in preoblečena 15. avgusta 1878. V zavodu je bila učiteljica in vzgojiteljica. Blagopokojni svetila večna luč, samostanski družini naše sožalje!

Nesreče.

Dan prometnih nezgod v Mariboru in okolici. Sedmi januar je bil za Maribor in bližnjo okolico dan prometnih nezgod, ki k sreči niso zahtevale žrtev. Omenjenega dne zvečer je hotel tovorni avto mariborske tekstilne tvrdke preko železniškega prelaza pri magdalenskem parku. Ko je bilo vozilo na tiru, sta se zaprli obe zatvornici. Šofer si je bil v svesti smrtno nevarnega položaja in mu ni preostajalo drugega, kakor da je z vso naglico zavozil v eno zatvornico, jo prelomil in je ušel za las koroškemu večernemu vlaku. — Isti večer se je pripetila na Aleksandrovi cesti druga cestna nezgoda. Mesar Jože Lončarič se je peljal na kolesu proti kolodvoru. Pri frančiškanski cerkvi ga je vrgel s kolesa tovorni avto na hodnik za pešce. Avtomobil je zdrobil Lončaričevo kolo. njemu samemu pa se ni zgo-

dilo nič kaj hudega. — Podobna nesreča se je zgodila 7. t. m. popoldne na Koških. Hotelskega slugo Alojzija Njivarja je pognal osebni avto s kolesom vred v občestni jarek. Njivar se je poškodoval na glavi in obeh rokah. — Na cesti med Št. Petrom in Nebovo je padel s kolesa zavarovalni uradnik Jakob Pučko in se je poškodoval na glavi.

Prometne nesreče v Mariboru. Na spodnji Meljski cesti v Mariboru se je zgodila 6. januarja težka prometna nesreča. 26-letna tovarniška delavka Terezija Rancinger iz Košakov je šla po cesti proti domu. Nasproti ji je privozil osebni avto, ki je naenkrat zašel na pot za pešce. Deklina se je skušala rešiti, pa jo je le vozilo zagrabilo in podrla na tla. Šofer se je trudil, da bi avtomobil zaustavil, pa ta je obstal šele ob plotu. Rancingerjeva je obležala nezavestna, je dobila težke notrajne poškodbe in ima zvezajoči rami na glavi in na desni nogi. Šofer je težko poškodovano prepeljal takoj v splošno bolnico. — Istega dne je na Teznu podrl avto 44letnega zidarja Pavla Domadena od Sv. Miklavža, ko se je peljal na kolesu proti domu. Domaden si je zlomil pri padcu nogo. — V Grajski ulici je povozil kolesar 13letno srednješolko Justino Medved iz Rance pri Pesnici. Povožena je dobila notrajne poškodbe, ima rano na glavi in so jo oddali v bolnico.

Nesreča ključavničarja. V železniških delavnicah v Mariboru je padel na nogo težak hlood 27letnemu ključavničarju Avguštinu Male s Tezna in mu je zdrobil kost. Reševalci so prepeljali poškodovanega v bolnico.

Reveža zadela smrt na cesti. V bližini meje pri Sv. Jurju ob Pesnici je zajela smrt na cesti vsled mraza in onemoglosti občinskega reveža Antona Jarca.

Dvakrat si je zlomil levo roko pri padcu s podstrešja 12letni Franc Čeh, sin posestnika v Spuhlji pri Ptujju. Fanta so spravili v ptujsko bolnico.

Rešitev v zadnjem trenutku. V Nadolah pri Žetalah je pustila kočarica Marija Mohorko doma samega 2½letnega Frančka, ker je morala k sosedu. Otrok se je igral z vročim pepelom in ga je trosil po postelji, ki je začela kmalu goreti. Ker je bila izba zaprta, se ogenj ni mogel razmahniti, pač pa je bila soba tako v dimu, da se je otrok onesvestil. Sosedji so opazili, kako se kadi dim skozi špranje pri oknih in so vdrli v hišo, iz katere so pri vstopu bušili plameni. Otroka so oteli v zadnjem trenutku in so ga oddali v bol-

nico. Kmalu je zgorela cela kočica in znaša škoda 10.000 Din.

Berač zmrznil. Po okolici Litije je vse poznalo 60letnega berača Hijevečevega Andrejčka. V velikem snegu leta 1929 je prvič omagal in bi se ne bil več prebudil, da niso slučajno zadele nanj na cesti delavke, ki so šle zgodaj zjutraj v tovarno na delo. Ženske so poklicale pomoč in tedaj je uspelo, da so siromaka zopet obudili. Tokrat pa so našli prosjaka že zmrznjenega v Maljaku pri Litiji in mu ni bilo več pomoči.

Razne požarne nesreče. Na Sv. Planini je uničil ogenj leseno poslopje, ki je služilo kot stanovanjska hiša, hlev in kot shramba za seno. V največji nevarnosti je bil leseni Počivavšekov hotel in cerkev na Sv. Planini. — V Vrhah je upepelil požar gospodarsko poslopje s senom in raznim orodjem posestniku Martinu Tamše, ki je oškodovan za 42.000 Din. Sumijo, da je bil ogenj podtaknjen. — Dva požara beležijo v ljubljanski okolici v nedeljo 10. januarja. Ogenj je uničil v Zalogu tri gospodarska poslopja posestnice Marije Ložar. Na Barju je upepelil požar dvojni Kušarjev kozolec in prizidano mizarstvo delavnico. — V soboto 9. t. m. popoldan ob 1. uri je nastal požar pri pos. Antonu Puklavec v Loperčicah pri Ormožu in se je vsled silnega vetra takoj razširil na hiše in gospodarska poslopja sosedov Trop Antona, Žibrat Tomaža in Horvat Franca, posestnikov v isti vasi. Kljub požrtvovalnem delu gasilcev domače in sosednjih gasilskih čet je vsem navedenim posestnikom do tal pogorelo. Rešiti se je dalo le nekaj obleke in živine, vse drugo: živež, stroji in orodje ter vozovi pa je postalo žrtev plamena. Gasilci so s svojo takojšnjo pomočjo preprečili, da se ogenj ni razširil še dalje v vasi. Škoda znaša več stotisoč in je le malo krita z zavarovalnino. — V učiteljskem domu v Mariboru v Kosarjevi ulici je začela goreti lesena prevleka notrajnih prostorov in je bilo celo poslopje v največji nevarnosti, saj so se že bili vneli tudi trami v stropu. Na pomoč pribrzeli gasilci so preprečili nadaljni razmah ognja. Poslopje je precej poškodovano, ker je izbrizgana voda prodrla tudi v spodnje dele poslopja.

Sedem dni med življenjem in smrtjo. Franc Frey in njegov bratranec istega imena, hribolazca iz Monakovega, sta se podala za božične praznike v hribe, da bi preplezala v zimi vzhodno steno pogorja Watzmann ob bavarsko-tirolski meji. Že blizu vrha in sicer 150 m pod najvišjo točko, ju je zalotila burja s snežnim metejem, da se nista mogla sedem dni in noči ganiti z mesta. Nekaj rešilnih ekspedicij se je skušalo z nadčloveškimi napori dokopati do turistov, pa je bilo več poskusov zastoj. Hribolazca so nekaj časa lahko opazovali skozi daljnogled iz Št. Jerneja. Iz letala so jima metali spalne vreče, gorko perilo in živila. Še le 7. jan. zjutraj je uspelo rešilnemu moštvu, da je jetnika kljub viharju rešilo in ju spravilo v dolino.

Dva italijanska parnika trčila. Iz Splita javljajo, da sta 10. januarja ob 8. uri zjutraj trčila pri Dugem otoku v bližini Tajere italijanska tovarna ladja »Moreo« in italijanski parnik »Ubertas«, ki se je potopil. Človeških žrtev ni bilo.

Otrok umrl vsled opeklin. V Printovcu v občini Sv. Kungota je doletela smrtna nesreča 18mesečnega delavčevega sinčka Dolfeka Štruc. Fantek je v kuhinji padel v lonec vroče vode in se je tako hudo opekel, da je umrl v groznih mukah.

Razne novice.

JNS in abesinski neguš. Sedanji poslanci JNS so podobni abesinskemu cesarju. Ta je obdržal svoj naslov, a države nima. JNS poslanci so obdržali svoj naslov, a nimajo ne občine ne okraja, kjer bi poročali o svojem delovanju. Abesinski cesar nadleguje v Ženevi s svojimi predlogi, JNS poslanci nadlegujejo v Belgradu z neumestnimi interpelacijami.

Obžalovanja vredni slučaji.

Mlad nepridiprav. Na pošto je poslal z devetimi jurji mariborski elektrotehnik Tihi svojega 15letnega vajenca. Kakor hitro je imel fant denar v rokah, se ni ravnal po naročilu mojstra, ampak je sedel v avtobus proti Celju in od tam je nameraval pribežati z denarjem v Dalmacijo. Ker ga ni bilo predolgo s pošte, je javil Tihi sumljivo zakasnitev policiji, ki je hitro poizvedela, da tiči mladostni nepridiprav v celjskem avtobusu. O pobegu obveščena celjska oblast je poslala k dohodu avtobusa detektiva, ki je tatiča prijel koj po izstopu in so dobili pri njem še ves denar.

Prijeta mlada tihotapca. Mariborska policija je pred kratkim prišla dva mladoletna švercarja, katerima je zaplenila tihotapsko blago in ju zaprla. Pri 17letnem Ferdu H. je dobil stražnik na glavnem mostu 11 kg saharina. Na dravski brvi je prijel policaj istega dne 15 let starega fanta, ki je imel pri sebi 50 zavojev iz Avstrije vtihotapljenih igralnih kart.

Z lopato ga je poškodoval. V mariborski bolnici se zdravi Karl Strmšek, 56letni železničar s Pobrežja. Z lopato ga je obdelal posestnik, ker je šel po njegovem zemljišču.

Sleparija z naročilom za gasilsko četo. Pred enim letom je naročal slepar pri raznih mariborskih trgovcih za gasilsko četo v Kamnici razno blago. Na naročilnici je bil gasilski pečat. Goljufijo so razkrinkali, ko so tirjali trgovci od gasilcev v Kamnici denar za nakup, katerega si je izmislil slepar in mu je tudi goljufija uspela. Letos za praznike je obiskal neznanec par mariborskih žganjarn in je naročil večjo količino žganja in likerjev za veselico kamniških gasilcev. Po praznikih se je isti javil pri trgovcu z žganjem Perhavcu v Gosposki ulici s ponovnim naročilom za kamniške gasilce. Perhavcu se je pa le čudno zdelo, da bi bila ravno — kamniška gasilska četa tolika prijateljica žganjih pijač in je telefoniral predsedniku gasilske čete, če odgovarja naročilo istini. Predsednik je seve izjavil, da gre za goljufijo in mariborska policija je vtaknila sleparja pod ključ. V zaporu je aretirani priznal svoj greh na račun kamniških gasilcev.

Nesrečno žganje. Po Slovenskih goricah kuhajo v sedanjem zimskem času žganje. Ob tej priliki se zbirajo po več-

rih fantje ter moške in žalibog pijejo to plo žganc pijačo. Te dni se je tudi pilo na žganjekuhi pri nekem posestniku v Sp. Partinju v občini Jurjevski dol. Med posetniki sta bila tudi: 30letna Rudolf Žvalker in Albin Senekovič, ki sta se opila ter sprla. Ostali so nemirneža pregovorili, da sta se proti 3. uri čez polnoč podala ven. Na povratu pa je Žvalker z ročico ubil Senekoviča in so ubijalca žandarji takoj zaprli.

Nepoštena služkinja. Gostilničarju in trgovcu Jožefu Scheffu v Sladkem vrhu ob severni meji je njegova služkinja tekom enega leta izmaknila 8775 Din in si je nakupila raznih predmetov. Prijeta je tatvino deloma priznala.

Kradla pri trgovcih. Orožniki iz Slov. Bistrice so zaprli Lizo Terčič iz Polskave, ki je spretno kradla pri slovenjebistriških trgovcih. Trgovcu Zapfu je pofatila tri bale zimskega blaga in 150 m platna. Trgovcu Viktorju Mačku je izmaknila tri Hubertus plašče in razno posodo. O aretirani sumijo, da je bila na tatinskem poslu tudi že pri mariborskih trgovcih.

Komaj ušel napadalcem. Z obiska pri sorodnikih v Halozah se je vračal v Budino pri Ptujju v noči 29letni tesarski pomočnik Ignac Rogina na kolesu. Ko se je peljal skozi gozd pri Polencih, so ga iznenada napadli trije neznanci, ki so nanj streljali in ga pogodili v levo roko. Napađeni je imel toliko duhaprisotnosti, da je podrl onega napadalca, ki je zagrabil za kolo in je komaj ušel. Obstreljeni se je zatekel po pomoč v ptujsko bolnico.

Vlomilci obiskali odvetnikovo viničarijo. V Vrholah pri Pragerskem je bilo vlomljeno v viničarijo mariborskega odvetnika dr. Hojnika. Vlomilci so napravili za 1200 Din škode.

Nepošteni trije kralji. Pod okno Franca Ornika, posestnika pri Sv. Marjeti na Dravskem polju, so prišli pet za tri kralje nepošteniakoviči. Ko so pesem odpeli, so se splazili v posebno sobo, iz katere so odnesli obleke in posteljnino za okrog 3000 Din.

V pretepu ubit oče treh nepreskrbljenih otrok. V noči na 10. januar sta se srečali pred steklarsko kolonijo v Hrastniku dve vinjeni gruč, med katerima je prišlo do pretepa. Po spoprijemu je obležal mrtev 44letni steklar Štefan Uldrijan, ki zapušča ženo in tri nepreskrbljene otroke.

Prosluli tolovaj pod ključem. V roke ljubljanske policije je padel prosluli tolovaj in vlomilec Ivan Škapin. Rojen in pristojen je v Vipavo, star 34 let in po poklicu strojni ključavničar. Po ječah je že prebil 12 let in je v abesinski vojni bil italijanski vojak. Ko se je vrnil iz Abesinije, ja začel svoja vlomilska dela v Sloveniji. Dolžijo ga, da je vlomil pri Kunstlju na Vrhnikih, kjer je odnesel 60 tisoč Din gotovine, in v prostore tvrdke Bata v Ljubljani, kjer je izmaknil 36.000 Din. Naša oblast je izdala za njim tiralice. Zadnje dni je vlamljajal s pomagачi po Ljubljani, kjer ga je 9. januarja okoli 10. ure v noči obkolila policija in ga pozvala na predačo. Škapin je grozil s samokresom, radi tega je oddal stražnik nanj strel in ga je zadel skozi meso v nogo. Obstreljenega so odvedli v bolnico. Tamkaj so ugotovili, da ne gre za nevarno rano. Premestili so ga v bolniško so-

bo na sodišču, kjer mu bodo izprašali vest.

Vlomilec odvedel psa. Na Kraljevo med zgodnjo službo božjo je vlomil neznanec v župnišče v Zapogah pri Smedniku na Gorenjskem. Iskal je denar, katerega pa ni bilo. Odnesele je župniku r. znih predmetov za 400 Din, samokres in odpeljal mladega psa. Iz Zapog je krenil v Skaručno, kjer je vlomil med sv. mašo v Ingličevo gostilno. Od službe božje se vrnuli so lopova pregnali, da jo je odkuril le z malenkostmi. Na begu pred zasledovalci se mu je za vrstico privezan pes odtrgal in se vrnil na svoj pravi dom.

Po vzgledu Španije. Posurovelost španskih brezbožnežev je žalibog zadela že parkrat tudi pri nas v Sloveniji na odmev. Slovenski brezbožniki se sicer ne upajo, da bi požigali cerkve, pač pa so na

Popotresna slika iz mesta San Vicente v srednje-ameriški republiki San Salvador.

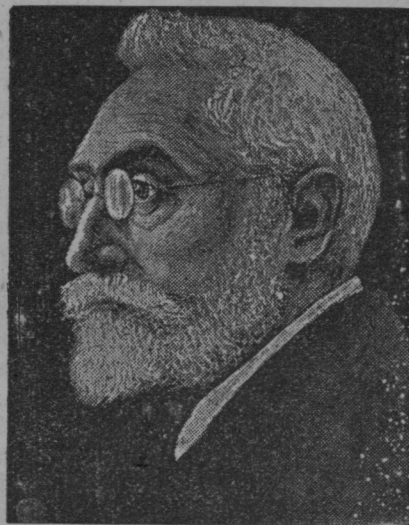
Abd el Krim, svoječasní vodja Rif Kabilov v španskem Maroku. Kot voditelja vstaje so ga imeli Francozi na samotnem otoku Reunion. Sedaj je na svobodi v Parizu. Časopisje razglša, da bo svobodni Abd el Krim poslan v domovino, kjer bi naj zanetil upor proti vladi španskega generala Franca, ki dobiva vojaška ojačenja iz Maroka.

delu v temnih nočeh, v katerih podirajo razna znamenja ob potih in posebno jih bodejo v oči evharistični križi, ki se odlikujejo po svoji daleč naokrog vidni višini. Že parkrat smo beležili, da so neodkriti zločinci podrli po Kranjskem ta in oni evharistični križ. Najnovejša žrtev boljševiske surovosti je postal evharistični križ na Velikem Lipovcu pri Ajdovcu na Kranjskem, ki je bil visok 15 m. Porušenje tega znamenja je vzbudilo veliko ogorčenje med tamošnjim dobrim prebivalstvom, ki je šlo koj na delo in je postavilo na isto mesto za pol metra višji križ, nego je bil podreni, in ta je bil slovesno blagoslovljen ob navzočnosti cele župnije.

Nalivna peresa

od Din 6.— višje, v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

V Salamanci je umrl Miguel de Unamuno, španski učenjak in pisatelj. Ob izbruhu državljanske vojne je stopil na stran nacionalnega generala Franca.

Kako se oborožujejo

Neki dovtipni državnik je dejal nekoč, če bi od vsega Društva narodov ničesar ne ostalo, bi ostavilo vendarle dober statistič. material. Pred kratkim je izšel letopis tega društva, ki vsebuje med drugim podatke o oboroževalnih izdatkih poedinih držav v lanskem letu. Dočim so prispevki narodov za vojaštvo leta 1925 znašali »samó« 3.5 milijarde zlatih dolarjev, je ta vsota že 1. 1930 narasla na 4.3 milijarde. Naslednje leto je ostala na isti višini 1. 1932 je celo nazadovala na 4.2 milijarde, a potem je spet narasla na 4.4 milijarde. L. 1934 so ljudstva izdajala že 4.9 milijarde dolarjev za vojne namene, lansko leto so dosegla rekordno postavko 5.4 milijarde,

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

1

»Ali ste že pokonci, osel rigasti, da ne date ponoči krščanskim ljudem miru, he?« se je dalje zgoraj iz neke hiše zadril moški glas.

»Ali ste šli šele leč, mojster Matija?« se je prav tako zadril zgodnji pevec. »Če se ne motim, sem vas šele pred eno uro čul, ko ste s svojo tovarišijo tulili in kolovratili proti domu.«

»Ali se je že spet začelo? Saj še polnoči ni,« se je jezil neki drugi moški skozi okno.

»Aha, mojster urar, če vaše ure prav kažejo, vam bodo povedale, da je že jutro. Rana ura — zlata ura.«

»Pište me v uho s svojimi zlatimi urami!«

»Jej,« je zapiskal dekliški glas. »Možicelj je pred hišo; to pomeni dež.«

»Presneti deževnik ne da, da bi bilo lepo vreme,« je zavpil nekdo drugi.

Tedaj je zgodnji možak zopet zapel:

»Bogu hvala za deževje, delj ko lije, delj nedel je, in če lije do nedelje, večje moje je veselje...«

Zdajci pa se je prikazala zraven njega ženska in zavpila in zagodla nad njim:

»Ali mi greš takoj v hišo, norec stari! Če že notri ne moreš biti tiho, vsaj ven ne hodi in ne spravljaš sredi noči vseh sosedov pokonci!«

»Jej,« je zahehljal dekliški glas, »zdaj je ženska pred hišo; bo pa le še lepo vreme danes.«

V tem pa sta mož in žena že izginila.

Za lično hišico so dejali tržani, da vreme kaže. V njej so prebivali trije ljudje, in sicer gospodar mojster Gašpar Petrač, njegova zvesta in stroga žena Barbara ter njuna napol gluha dekla.

Mojster Gašpar je bil po poklicu strehar, to je: delal je strehe ali, kakor zdaj pravimo, dežnike in je hodil s svojimi dežniki po bližnjih in daljnih krajih in jih prav dobro prodajal. Ljudje so ga imeli radi. Znal je delati vse mogoče strehe, velike in male, take poceni in take za gospodo, pisane marele za ženske, trdne za moške, posebno pa tiste obilne in košate iz modrega blaga in s širokimi, mavričnimi robovi, ki so bili veliki tako, da je šla pod njimi lahko vsa družina z očetom in materjo in kopico otrok. Tudi sončnike je prodajal, ker so jih ponekod hoteli; pa nič kaj rad, kajti zoprni so mu bili, kakor mu je bilo zoprno samo sonce, ker mu je njegov posel kazilo. Zato teh tudi ni sam delal, ampak jih je dal v delo Logarjevi Veroniki, svojega svaka nečakinji v Šmarju, ki je znala lepo vesti in šivati. Vse naokoli

Gasilec

ni samo mož, ki ogenj gasi,

„GASILEC“

je tudi strokovni list slovenskih gasilcev in samarijancev. — V letu 1937 bo izhajal v pomnoženi obliki in prinašal zanimive članke o stvarstvu in druge, ki jih bodo ponazorjevale slike in črteži. 35

Naročite »Gasilca« v Mariboru, Koroška cesta 5. Stane samo 20.— l. n. — Izide 12krat na 28 straneh.

Pod kamniški vlak se je vrgla v nedeljo 10. t. m. zjutraj na Ježici pri Ljubljani kakih 17 let stara deklina, koje osebnost ob času, ko beležimo to žalostno vest, še ni dognana. Lokomotiva je žrtev čisto razmesarila.

Kakih sredstev se poslužujejo potepuhi za vlome pri kmetih. V Poljanski dolini na Kranjskem sta se zglasila zjutraj pri kmetu Hotovniku dva potepuha, ker sta znala, da je gospodar z doma. Odprla sta svinjake in izpustila prašiče z namenom, da bodo domači stekli iz hiše za svinjami in bosta ona nemoteno na delu. Načrt se jima je obnesel. Hotovnikova žena in otroci so se res spustili za prašiči in med tem časom sta ukradla klateža par tisočakov in samokres, iz katerega sta odala pri odhodu nekaj strelcov, da bi se ju ne upal nikdo zasledovati. K sreči je gospodar Hotovnik zjutraj, ko je zapustil dom, vzel seboj večjo svoto denarja, sicer bi bil ob vse. Omenjena lopova sta hotela na zgoraj opisani način opliniti za Hotovnikom še par kmečkih hiš, pa jima z odpiranjem svinjakov in z izpuščanjem svinj ni bila več sreča mila.

Prijeti tatinski cigani. Vas Vnanje Gorice pri Brezovici v daljni okolici Ljubljane so obiskali tatinski cigani iz družin Levakovičev in Hudorovičev. Najprej so

se lotili v noči vloma pri županu, trgovcu in krčmarju Ignacu Novaku, pa so jih še pravočasno pregnali. Za tem so poskusili zamanj vlomilsko srečo pri drugem kmetu. Še le pri tretjem posestniku so izpraznili kurnik. Vlomili so še v hišo Jožefa Marinka, katerega so oškodovali do blizu 2000 Din in so jo odkurili proti Logu, kjer so se utaborili. O vlomih obveščeni orožniki so obkolili ciganski tabor, vendar je uspel pobeg vsem moškim, ostale so le ženske in otroci. Še le od orožnikov obveščena ljubljanska policija je aretirala na Draveljskem polju tri Hudoroviče ter pet Levakovičev.

Dva vlomilca prijeta v Ljubljani. Ljubljanska policija je vtaknila pod ključ 32-letnega brezposelnega ključavničarja Antona Srčnika iz Mengša, ki je poklicen tat in vlomilec. Dasi izgnan iz Ljubljane, je vlomil pri gostilničarki in trafikantini Antoniji Fon na Tyrševi cesti in jo oškodoval za 5000 Din. — Drugi prijeti vlomilski tiček pa je Silvo Škrbec, 34letni brivski pomočnik, ki je vlomil tik pred Božičem pri obrtniku Arherju v št. Vidu pri Ljubljani in je po aretaciji priznal še tudi druge vlome in tatvine.

Izpred sodišča.

Obsodba razbojnika in njegovega pomagača. Senat celjskega okrožnega okrožnega sodišča je sodil 8. januarja o tolovajskih zločinih Ivana Bezovška, 25-letnega brezposelnega delavca in njegovega pomagača Jožefa Kotnika, 35letnega delavca iz Tiroseka. Po obtožnici sta oba v noči od 3. na 4. septembra 1936 pri Sv. Florjanu v gornjegrajskem okraju vdrla s samokresi v stanovanje Jožefa Stiglica. Pod grožnjo smrti so morali vsi

Tako piše mnogoletni naročnik Slov. gospodarja: Denarnica se mi je posušila, toda če bi se mi tudi roka posušila, zvest bom ostal svojemu listu Slov. gospodarju!

domači dvigniti roke in roparja sta zahtevala denar. Bezovšek je oddal več strelcov in je zvezal gospodarju roke na hrbtu. Izropanje pa tolovajema ni uspelo, ker so ustrahovani domači začeli vpiti na pomoč in sta roparja morala pobegniti. Dalje očita obtožnica Bezovšku 15 vlomov in tatvin, ki so mu vrgle nad 90 tisoč Din. Ko je že bil zaprt v Celju, je odtrgal od mize nogo, udrl iz zaporne celice na hodnik in je napadel dva jetniška paznika, katera je hotel usmrtiti in sta ga komaj zmogla. Bezovškov pomagač Kotnik je vzel od njega 1300 Din in mu je z ukradenim denarjem kupoval obleko, živež in je prodajal predmete, o katerih je dobro vedel, da so bili ukradeni. Bezovšek je že bil petkrat predkaznovan in prava šiba za okraj Gornjigrad, kjer se je skrival pri Kotnikovih pri Tiroseku. Bezovšek je bil obsojen na 16 let ječe in po prestani kazni bo oddan za 5 let v prisilno delavnico. Kotniku so prisodili 5 let.

Avstrijsko pravo ne pozna šale. V Linzu se je vršil 8. januarja preki sod proti Alojziju Striglu in Jožefu Scheineckerju. Imenovana sta bila obtožena, da sta 10. aprila 1934 pri Ofteringu na Zg. Avstrijskem povzročila, da je iztiril brzovlak in je bil pri tem en železniški uslužbenec ubit, 10 potnikov pa ranjenih. Tolovaja sta hotela izropati poštni vagon, kar jima ni uspelo. Oba so obsodili na smrt in je bila smrtna kazen takoj izvršena.

Slovenska Krajina.

Požari. Na Goričkem skoraj vsako noč žari nebo. Na delu so najbrž požigalci. Pred kratkim je gorelo v Vidoncih, Fokovcih, Benediktu itd. Zavarovalnice so postale pozorne in baje v teh krajih več nočejo zavarovati poslopij, ki so krita s slamo.

Za Božič je g. Benko, industrijalec in narodni poslanec, dal vsaki šoli v srezu 3—6 parov čevljev in nogavic. Hvalevredno!

so nosili njegove dežnike, po vsej belski dolini in daleč tja do mesteca Gradca.

Imel pa je Gašpar Petrač svoje posebne šege in navade. Hodil je vsak dan, najsi je bilo pozimi ali poleti, že ob šestih spat in je spal ko polh do dveh zjutraj. Ob dveh se je vsako jutro zbudil in se je potem eno uro valjal po postelji in brundal in mrmral razne molitve. Ko je ura na steni odbila tri, je vstal in začel z delom. Če mu je kdo oporekel, kaj ne hodi s soncem v kraj in s soncem ne vstaja, je osorno odvrnil, da ga sonce ne briga nič, ker od sonca nima nič; on da se drži svoje ure.

Prvo, ko je vstal in se ogrnil, je bilo, da je stopil ven na hodnik in pogledal po vremenu. Če je bilo jasno in so svetile zvezde, je čemerno zabrundal in se vrnil v delavnico, kjer je pridno delal, dokler ga ob šestih ni zvon povabil k maši. Ako pa je bilo nebo zavito s temnimi oblaki ali pa da je celo deževalo, tedaj mu je srce skočilo od veselja. V takem vremenu je namreč vedel, da bo kaj skupil. Ob takih jutrih je z donečim glasom zapel kako svojo pesem, ki jih je sam zlagal, in s tem razdražil pol trga. Toda čim bolj so se ti jezili, tem bolje je bil on volje. Prav rado pa se je zgodilo, da je stopila Barbara, njegova žena, k njemu ven in ga je z ostro besedo in krepko roko spravila spet v hišo. Tržani pa so se ozirali na hišico, češ, da kaže vreme: ako je bil Gašpar sam zunaj, so dejali, da pomeni to dež; ako pa je prišla Barbara ven in je moža odgnala, so dejali, da se

bo zjasnilo; ako se nobeden ni prikazal, tedaj so bili prepričani, da bo lepo vreme.

Ta dan po hudi nevihti pa je bilo drugače. Čeprav je zjutraj ženkica možička pregnala, je vendar vse kazalo, da bo dalj časa ostalo deževno vreme. Tega je bil mojster Gašpar prav vesel, kajti dolgo že je nameraval s svojo kramo po dolini. Najedel se je hitro, si zavezal usnjeno torbo, polno dežnikov, se od žene, ki je bila zjutraj zmerom slabe volje, kratko poslovil in jo mahnil na pot, ko je ravno štiri odbilo in je bilo še somračno.

Mojster Gašpar je bil majhen možicelj, nasajen in rdeč, star okoli petdeset let. Debelušne noge so mu tičale v visokih škornjih, čez prsa mu je visela verižica s tolarji, klobuk pa je imel visok, kakor so jih v starih časih nosili. Torbo z dežniki si je optal čez desno ramo, čez levo pa malho s popotnico in raznim orodjem, ki mu je bilo potrebno, da je popravljaj dežnike.

Glavna reč pa je bila dežnik, ki ga je imel zase. Rdeč je bil, da ga je vsak otrok devet far daleč poznal, in velik, da so mogli štirje lepo pod njega. Ko je takole korakal pod njim, ni bilo drugega videti kakor ogromno rdečo plahto in svetle škornje.

Nekaj časa je šel tiho po cesti; zadovoljno je poslušal, kako mu dež škrahlja po strehi, pa tudi jutranjo molitev je še opravljal, kolikor je doma ni utegnil. Ko pa je čez pol ure prišel do prve vasice, je začel z močnim glasom svojo pesem:

ki so jo pa letos že spet prekosili, ne da bi bilo pričakovati, da bo prihodnje leto v tem pogledu kaj bolje. Če bi cloveštvo porabilo to, kar izdaja za vojaške namene, za kakšen boljši namen, bi lahko bedo nešteti milijonov ljudi, če ne odpravilo, pa vsaj zelo omililo. Velikanske vsote bi bile na razpolago za kulturne namene, šole, bolnišnice, zavetišča za starce itd. Razen tega bi se lahko zelo zmanjšali davki, ki pritiskajo danes vse zdravo življenje ob tla.

Umetno izdelano zlato zopet v ospredju zanimanja. Skozl celi srednji vek se vlečejo poskusni strokovnjakov, da bi lahko izdelovali na cen ter umeten način pravo zlato. Vse srednjeveške

Sv. Sebeščan. Prosvetno društvo si da delati novi lepi oder. Kulise slika sobni slikar g. Janežič iz Veržeja. Oder bo precej prostoren in lep. Oder bomo postavili v tukajšnji šoli, drugo leto pa upamo, da ga prenesemo v novo dvorano. Vloge so razdeljene za igro »Mehiški mučenec« (samo moške vloge) in tudi za igro »Roka božja«. Prvo bomo igrali koncem januarja, drugo v februarju. — V sredo 20. januarja bomo obhajali svetek farnega patrona sv. Sebastijana.

Mačkovec. Mlada 28letna žena tukajšnjega gazde na veleposestvu narodnega poslanca g. Benka je nenadoma umrla. Vsaka zdravniška pomoč je bila zaman. — Naša šola je dobila tretjo učno moč. Učilnici imamo prosti samo dve, v eni je pisarna občinskega urada. Smo radovedni, komu bo dala višja oblast prav, ali občini ali šoli. Naše mnenje je, da se naj šolski prostori uporabljajo v namene, za katere so bili zelo drago plačani. — Občinski odbor bo prišel v razprtijo. Predsednik občine in nekateri drugi odborniki hočejo občino raztrgati, da bi tvorili novo občino le Sv. Sebeščan, Moščanci in Dankovci in seveda bi radi sedež v Moščancih. Ker je pač tam doma predsednik, pa če tudi je največji kraj Sv. Sebeščan, kjer je tudi sedež župnije. Na tak način bi se rešili šole v Mačkovec in velikega dolga in bi prebivalci tega šolskega okoliša še težje plačevali dolg, če pa že ječi pod tem dolgom cela občina. Odborniki iz teh vasi seveda nasprotujejo predsedniku in ostalim. Le dajte se! Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Pobegla sta iz Lendave v Italijo zaljubljenca Nadač in Polakova. Tako poročajo časopisi.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosv. društvo priredi na antonjevsko nedeljo 17. jan. popoldne po večernicah v Društvenem domu lepo opereto v dveh dejanjih »Čevljar in vrag«. Za nameček se še vprizori enodejanska burka »Vse naše«. Zato se vabite vsi sosedje, da se te

naše prireditve spet udeležite v častnem številu. Vabljeni pa ste tudi vsi domačini! Sodeluje domači pevski zbor in tamburaši. Torej na veselo svidenje na antonjevsko nedeljo v našem Društvenem domu!

Čadram. Naše Katoliško prosvetno društvo priredi prihodnjo nedeljo 17. januarja v Društvenem domu igro »Izpod Golice«. Prijazno vabljeni vsi prijatelji katoliške prosvete!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Prevalje. Lepa je Dobrovnikova kmetija nad Prevaljami. Ob prisojnih rebrih v grmičevju že poskušajo ptički s petjem, da bo spomladi bolj gladko šlo. Tako je bilo tudi v petek. Solnčni žarki so se kopali v snegu, da se je ves lesketal. Le črno oblečena množica, ki je polagoma napolnila dvorišče, je dala temu jutru drugo lice. Bila je tukaj zbrana malone vsa fara, da gospremi na zadnji poti Petra Kordeža, p. d. Dobrovnikovega očeta. Žalostno so peli farni zvonovi, ko se je vil po beli cesti ogromen sprevod. Pogrebne obrede je opravil domači g. kaplan Jože Mlaker ob asistenci g. Kotnika, župnika v Podgorju, kaplana Franceta Merkača, tukajšnjega rojaka in domačega g. kaplana Iv. Škafarja. Za blagopokojnim očetom je bral žalno sv. mašo sin Zdravko Kordež. Ob grobu je govoril domači g. kaplan Mlaker, ki je lepo orisal pokojnikovo življenje. Ganljivo je bilo, ko je sin kaplan jemal slovo od očeta v imenu vseh 12 otrok. Z Dobrovnikovim očetom lega v grob mož kot hrast nepremagljiv in globoko veren. V njegovo hišo je prihajal in še danes »Slovenski gospodar«. Svojih 12 otrok je vzgojil v dobre in koristne člane človeške družbe. Dobrovnikov oče, počivajte v miru! Preostalim naše globoko sožalje!

Sv. Vid nad Valdekom. Za vselej se je ločil s tega sveta skrben oče in dober gospodar Feliks Pustinek, p. d. Spodnji Pustinek. Dopolnil je 11. decembra ravno 61 let. Pred tremi leti mu je umrla draga žena, katero je pristrčno ljubil in je ni mogel več pozabiti. Pred dvema letoma je umrl njegov 89letni oče, nato sin Feliks pri vojaki. Torej žalost neprestano v hiši. Največ-

ja žalost pa je zadela sedaj hišo, ko je umrl sam oče in gospodar te hiše in je hiša z velikim posestvom ostala naenkrat brez očeta in matere. Otroci, trije odrasli in štiri mali, so prepuščeni sedaj sami sebi, kar je tembolj žalostno. Rajnega očeta Feliks Pustineka bomo težko pogrešali. Bil je vzor katoličan, dober oče, ki je v strogo katoliškem duhu vzgajal svoje otroke. Hčerkam ni dovolil, da bi hodile po plesih in veselicah, zato se ni nikdar slišalo kaj slabega iz njegove hiše. Kot velik častilec presvetelega Srca Jezusovega je bil vsak mesec pri obhajilni mizi. Bil je član Katoliške akcije. Otrško ponižen in pobožen, je hotel imeti take tudi svoje otroke. Ganljivo je bilo slovo par dni pred smrtjo od otrok. Čutil je, da se mu bliža zadnja ura, dasiravno je bil komaj 10 dni bolan. Dal jim je lepe nauke, rekoč: »Otroci, pridni bodite, složno živite in greha se bojte!« Kako je bil vobče priljubljen, je pokazal veličasten pogreb, ki se ga je udeležilo veliko ljudi tudi iz sosednjih župnij. Ob grobu se je poslovil od rajnega domači g. župnik in se mu zahvalil za njegovo zgledno življenje. Naj sveti dobremu očetu in vrlemu gospodarju sveta nebeška luč, domačim pa, ki bodo težko preboleli izgubo svojega očeta, iskreno sožalje!

Sv. Križ pri Ljutomeru. V soboto pred Božičem smo ob obilni udeležbi pokopali blago mater Jozefo Križanič, rojeno Štuhec, ki je dosegla lepo starost 81 let. Bila je rojena v župniji Sv. Jurija ob Ščavnici kot hčerka veleposestnika Štuheca v Bolehnečicah, odkoder se je poročila v Borece, župnija Sv. Križ pri Ljutomeru, z uglednim posestnikom in cerkvenim

kozadevne poskušnje so bile zastoj, odkrile pa so marsikatero druge kemične iznajdbe ter koirinske zmesi. Težnja po umetno izdelanem zlatu je stopila v ospredje obtega zanimanja po vojni. Nastopili so že razni kemiki v Nemčiji in na Poljskem, ki so trdili, da jim bo uspel izum umetnega zlata. Tudi poljska in nemška priredavanja so se razblinila v nič in v nekaj slučajih je bilo na delu par običajnih sleparjev, ki so opeharili za znatne vsote visoke nemške dostojanstvenike. Najnovejša vest o umetno pridobljenem zlatu se je raznesla v svet iz japonske prestolice iz Tokija. Sestava umetnega zlata bi naj bila uspela kemiku in profesorju dr. Tsutomu Kase, ki deluje na vse-

»Če pohleven dež kaplja, žegen dol z nebes curlja, polje, trate porosi, da se zemlja pomladi. Al' za človeka moča ni, zato naj streho črez se drži!«

Tu pa tam je pogledal kdo skozi okno ali vrata; eni so bili hudi, drugi so se smejali, dežnika si pa nobeden ni kupil. Mojster Gašpar se zaradi tega ni nič jezil, ampak jo je rezal dalje. Ko je bil že zunaj vasi, je zavpil nekdo za njim:

»Heee, mojster Gašpar, kam pa tako zgodaj? Počakaj me!«

»Oho, grofov jagar!« se je možicelj zasukal. »Bog daj dobro jutro, Anza!«

Prišlec je bil krepek fant, kakih pet in dvajset let star. Izpod usnjene kape so mu silili črni lasje in oči so mu gorele ko oglje.

»Kam, stari možek?« je zopet vprašal.

»Če sem jaz star, tudi ti nisi mlad,« je odvrnil možak. »Po dolini gor grem, na Kaplo in, če Bog da, še dalje.«

»Tja je tudi moja pot. Ali smem s teboj?«

»Cesta je široka dovolj. Jaz pa imam tudi rad tovarišijo. Odkod pa ti? Saj si včeraj dejal, da pojdeš v mesto.«

»Sem bil tam in sem nesel grofu kozliča. Moral

sem pa takoj spet nazaj, ker v takem gamsov ne morem samih pustiti. Vso noč sem hodil.«

»Zakaj pa nisi šel črez Sleme? Bliže bi ti bilo.«

»Pri takem vremenu, kakor je bilo nocoj, naj mi gre kdo drug tja črez, ko se kamenje prodi!«

»Prav imaš... Ti pa niti strehe nimaš! Ves moker boš. Stopi pod mojo!«

»Pod tvojo? Hahaha! Tedaj bi moral po kolenih hoditi. Hvala ti lepa! Moja irhovina mi je stokrat ljubša kakor vsaka marela.«

»Nikar se ne pregreši! Streha je bolja ko najbolja irhovina. Z leti te bo že srečala pamet.«

Korakala sta precej dolgo in se menila vsakdanje reči. Ko sta dospela do Sv. Boštjana, je v cerkvi pravkar pozvonilo za sveto mašo.

»He, jagar, ali pojdeva malo k maši?« je vprašal Gašpar. »Pol urice počitka bo obema dobro delo.«

Mladi se je zasmel.

»Kar sam pojdi! Jaz grem rajši okoli cerkve. Počivam pa laže v krčmi kakor v cerkvi.«

»Kak antikrist pa si ti? Cerkev je hiša božja, krčma pa jama zlodejeva.«

»Hoho, jaz pa zlodeja še nikoli nisem videl v krčmi. V krčmi dajo jesti in piti, v cerkvi pa nič.«

»V cerkvi si izprosiš blagoslov božji.«

»Ne vem, kaj bi z njim.«

»Ne govori vendar tako grdo! Božjega blagoslova je vsakomur treba.«

ključarjem Francem Križanič. Rajna je bila svakinja pokojnega g. stolnega dekana dr. Ivana Križanič in č. matere Angeline Križanič, bivše vrhovne predstojnice šolskih sester, in teta g. Franca Strahca, župnika pri Sv. Jurija ob ščavnici. Bila je usmiljenega srca do revežev in je poleg lastnih otrok vzgojila tudi dve siroti brez staršev. Eno hčerko je darovala Bogu, ki deluje kot sestra Tomislava v zavodu č. šolskih sester, sedaj kot vrhovna svetovalka in ravnateljica meščanske šole v Celju. Rajna je bila botra mnogim otrokom, med njimi tudi č. šolski sestri profesorici Alberti Weiss in g. L. Sunčič, kaplanu v škalah, ki je sedaj prihitel v svoj rojstni kraj, da je spremljal na zadnji poti svojo krstno botro. Naj blagi materi sveti večna luč!

Sv. Jurij ob Taboru. † Franciška Šmon. Že drugi dan novega leta so spet zapeli šentjurski zvonovi v slovo mnogim čitateljem znani Šmonovi mami v Sv. Juriju ob Taboru. Kdor jo je poznal, se je razžalostil, predvsem otroci, katere je zadel s tem že drugi udarec v istem letu, žaluje sin kaplan v Starem trgu, katerega ne bo več s toliko ljubeznijo obiskovala, in tri hčere, zlasti Marija, pri kateri je bivala na prevžitku. Ne bomo več videli nje, ki je pomagala samo drugim, zlasti bolnikom, ne bo več v cerkvi molila sv. rožnega venca pred sv. mašo in kesanja pred sv. obhajilom, kot je to delala vsak dan že preko 30 let; ne bo več vsak dan pri sv. maši in sv. obhajilu, za druge in drugim v vzpodbudo kot že desetletja. Z njo je legla v grob goreča častilka presv. Srca Jezusovega, saj je bila naročena na »Glasnik«, odkar izhaja, vneta članica Marijine družbe za žene in 3. reda, vneta molivka čast Kralju vesoljstva za mir med narodi, dolgoletna abstinentinja. Kot je v življenju vdano pretrpela več bolezni, operacij, težav in udarcev, zlasti smrt moža in lanske izgubo hčere Julke, tako je Bogu darovala bolečine hude in kratke bolezni. Še na nedolžnih otrocih dan, en teden pred pogrebom, smo jo videli pri obhajilni mizi, z vso pobožnostjo je na Novo leto, dan pred smrtjo, prejela sv. popotnico, vse, kar je imela, izročila za sv. maše in tako drugi dan šla po plačilo h Kralju vesoljstva, ki naj bo njeno obilno pla-

čilo. Naj bo tu obenem izrečena zahvala župniku g. Jožefu Pečnak za daljši vzpodbuden poglobni nagovor in stoterim domačim in tujim, ki so prihiteli, da so jo 4. I. ob 10. uri dopoldne spremili na zadnji poti. Zdaj počiva na lepem šentjurskem pokopališču poleg moža in hčere, s katerimi se, kot upamo, raduje v presv. Srcu Jezusovem v nebesih. Bog povrni Šmonovi mami vsa njena dobra dela in dobre vzglede. Naj počiva v miru!

Sv. Florjan pri Šoštanju. Na praznik sv. Treh Kraljev sta opoldan nepričakovano zapela oba šentflorjanska zvonova. Ko blisk so raznesla žalostno vest, da je v 73. letu starosti, torej najstarejši fant pod šentflorjanskim zvonom, umrl Erolhov stric Lovro Stropnik. Zjutraj je še nakrmil živino, potem se je še vesel odpravil k pozni službi božji. Ni še prišel do konca domačega posestva, je padel na tla ter izdihnil svojo dušo. Pred dobrimi 22 leti je odšel njegov mlajši brat v vojno, iz katere se ni več vrnil. Zapustil je doma ženo in pet otrok. Vsled tega je prevzel rajni Lovro nase vso skrb ter oskrboval posestvo kot pravi in dobri gospodar. Vedno je bil miroljuben, zdrav in zadovoljen. Posebni prijatelji so mu bile nabožne knjige in »Slovenski gospodar«. Domača hiša je z rajnim stricem izgubila vestno delavno moč, zato vsem naše sožalje! Rajnemu naj sveti večna luč!

Št. Vid pri Grobelnem. Za večno je zatisnil oči Franc Novak, ki smo ga vsi poznali pod imenom »Lukežev Franček«. Skoraj verjeti nismo mogli, da ga ni več. Pokojni je bil v 50. letu, a zelo vnet, požrtvovalen in vesten pri svojem delu kot mizar, toda vedno delaven tudi na prosvetnem polju. Že kot 20letni mladenič je nastopal na našem odru v raznih igrah, navdušen tenorist pri pevskem zboru ter vedno vnet član Gasilske čete. Pred kakimi petimi leti si je v tukajšnji bližini na Stopčem postavil s svojo ženo trgovko g. Moniko mično trgovsko domačijo. Nikdar ni tožil o svojem zdravju, ki je bilo zadnji čas dokaj omajano. Da ga bo tako hitro vzelo, ni sam mislil. Koliko nad v boljše bodočnost je pokopal s seboj v prerani grob. Tako prijaznega in priljubljenega fanta in moža se malokdaj najde v življenju. O tem je tudi

pričal njegov pogreb 21. decembra. Šentvidska Gasilska četa je korporativno spremila svojega člana in tovariša na zadnji poti. Na gasilskem vozu je ležala krsta, obdana z vencii. Sprevedu so se pridružili tudi odposlanci Gasilske župe v Šmarju pri Jelšah s praporom. Mnogobrojno občinstvo je izkazalo zadnjo čast svojemu prijatelju in rojaku. Na grobu mu je govoril v slovo g. župnik Kolenc, ni ga bilo očesa, ki bi ne potočilo solze za pokojnim Frančekom. Temu je sledil govor predsednika Šmarske Gasilske čete g. Skaleta. V imenu domačinov se je poslovil podnačelnik Antlej, ki je v lepih besedah opisal njegovo delovanje. Njegovi pevski tovariši so mu zapeh pred domom in na grobu žalostinke, ki jih je prej sam prepeval ob smrti prijateljev in znancev. Žalostno je zapel gasilski rog in poklonil se mu je gasilski prapor. Poslovili smo se od Tebe, a ohranimo Te v lepem spominu! Sožalje vdovci g. Moniki in hčerki Betki!

Kapele pri Brežicah. Po plačilo k Bogu, spreviden s sv. zakramenti, je odšel v starosti 72 let šepce Jože iz Rakovca. Vedno v svojem življenju je zaupal v božjo previdnost. Dokler je mogel, je rad obiskoval cerkev. Zapustil je svetel vzgled žive vere in narodne zavednosti. Bil je dober mož ženi Ani, sedaj vdovi, ter zapuščal dva sina in eno hčerko, katere je za bodoče življenje oskrbel s tem, da jih je prav po krščansko vzgojil in vsakega postavil na lastni dom. Bil je tudi ustanovni član gasilskega društva v Rakovcu, katero ga je 31. decembra v častnem spremstvu in z gasilsko godbo na čelu spremilo na mirovdvor k cerkvi Marije Vnebovzeta v Kapelah, kjer smo ga položili v prerani hladni grob. Dragi Jože, uživaj večno veselje v rajskih višavah! Preostalim sožalje!

Lokavec pri Zidanem mostu. V soboto 2. jan. so se žalostno oglasili zvonovi pri podružnici Sv. Kolomana. Naznanili so smrt uglednega krščanskega moža Jožefa Gorišek, posestnika in očeta desetih otrok. Umrl je po kratki in mučni bolezni, katero je prenašal s potrpežljivo boguvdanostjo, v starosti 57 let. Odšel je po plačilo k Vsemogočnemu, kjer sta se znašla s svojo ženo, katera je odšla 7 let pred njim v večnost. Bil je odločen mož za krščanska nače-

»Meni je treba kaj poštenega pod zob. Sinoči sem v mestu jedel; od tedaj pa še nisem okusil ne toplega ne mrzlega nič. Le pojdi v cerkev in pridno se namoli! Jaz te počakam na kraju vasi.«

Ločila sta se na sejmišču. Ko jo je mojster Gašpar čez pol ure zopet mahnil dalje, se je na kraju vasi zaman oziral za grofovimi jagrom. Nikjer ga ni bilo. Črez nekaj časa pa je prihitel za njim in že od daleč vpil:

»Vidiš, mojster Gašpar, jaz sem bil bolj priden ko ti in sem dalje molil. Presneto dobre klobase ima krčmar in tudi kapljico, da te kar pogreje.«

»Človek ne živi le od jedi in pijače,« je poučno odgovoril možak.

»Od česa pa drugega? Kdor dolgo je in pije, ta dolgo živi.«

»Dolgo življenje na tem svetu ni glavna reč. Glavno je, da si na onem svetu pripraviš čeden prostorček.«

»Saj nihče ne ve, kako je na onem svetu.«

»O, natanko vemo. To si pri pridigi že stokrat čul, kako je.«

»Hahaha, saj še vse življenje nisem bil ne petkrat pri pridigi.«

»Ti ljubi Bog ti! Ali te Cenca, moja sestra, nič ni gonila k pridigi? Ali te ni vodila v cerkev?«

»Mati Cenca je dobra ženica, na cerkev pa ne da dosti.«

»Da, da, Bogu bodi potoženo,« je vzdihnil mojster Gašpar; »ne da se otajati. Ti pa moraš biti, kakor je za človeka prav.«

»Ali nisem?«

»Pač, si že! Velik si ko Savel, lep ko Jakob, močen ko David, pogumen kakor Gedeon; res — ampak vere nimaš, vere, ali pa vsaj premalo je imaš. Človek brez vere pa je le napol človek; ne najde ne miru in ne sreče.«

»Sreče nikjer na svetu ni,« je zamrmral mladi.

»O, sreča je, velika sreča,« se je razvnel možicelj; »z vero jo najdeš; le poskusi!«

»Vera, vera — hahaha... Kje pa naj jo najdem?«

»Anza! Povedal ti bom nekaj. Jeseni pridejo misijonarji v Šmarje. Pater Krištof je svetnik, pravi apostol; ta ti najde vero. Če ga boš hodil poslušati, boš postal srečen in miren.«

»Ha, o misijonarjih sem že čul. S svojimi pridigami zmešajo vsem ljudem glave. Meni je ne bojo. Zaradi mene jih ni treba.«

»Pojdi v spodnje kraje, tam so jih že tisoči poslušali, pa vprašaj, če so kateremu glavo zmešali! Povedali ti bojo, da so bolj veseli in bolj zadovoljni kakor poprej. Nikogar ne boš našel, ki bi misijonarjev ne hvalil.«

»Nehaj s temi čenčami! Pomeniva se rajši kaj drugega! Drugače ti uidem pa hodi sam!«

(Dalje sledi.)

učilišču v Tokiju. O podrobnostih iznajdbe profesorja Tsutome čuva japonska vlada najstrožje tajnost. Po večletnih poskusih je omenjeni učejak sestavil zlato, kojega izdelava bo tisočkrat cenejša nego pridobivanje naravnega zlata. Letos februarja mu bo baje vlada v bližini Tokija zgradila ogromen laboratorij, v katerem bo profesor dajal podrejenim navodila za sestavljanje umetnega zlata. Za osebno varnost iznajditelja je vlada ukrenila vse potrebno. Javnost je prepričana, da je sedaj nastanjen Tsutomu Kase v prav skritem delu cesarske palače.

Inserirajte!

la, vzgajal je svoje otroke za lepo in krščansko življenje. V njegovi hiši se čitajo samo le krščanski časopisi. Med njimi je bil na prvem mestu »Slovenski gospodar«, ki prihaja v njegovo hišo že 20 let. Kako zelo je bil priljubljen, je pričala velika udeležba pri njegovem pogrebu. Naj mu bo Bog obilen plačnik!

Cadram. Dne 7. januarja je umrla prednica Marijine družbe Marija Habjan iz Markečice. Kot večletna prednica je vsem dajala najlepši zgled krščanskega krepostnega življenja. Kako splošno je bila priljubljena, je pokazal njen veličasten pogreb, katerega se je udeležila velika množica ljudi. Družbenice so ji prav lepo zapele žalostinke pred rojstno hišo in na pokopališču, kjer se je od pokojne vzorne prednice z glnljivimi besedami poslovil voditelj Marijine družbe g. duhovni svetnik in župnik Franc Hohnjec. Vrli krščanski rodbini Habjan-Matjaževi naše iskreno sožalje!

Prevalje. V preteklem letu je bilo v naši fari rojenih 90 otrok, od teh je 24 nezakonskih; umrlo je 58 oseb: 45 odraslih in 13 otrok; najvišjo starost je dosegel Stravnik Miha, in sicer 85 let. — V našo faro prihaja kaj lepo število časopisov in revij. In vendar je kje družina, ki je popolnoma katoliška, pa ne najdeš v njej časopisa, ki bi bil tej družini primeren. Najdeš časopis, ki je na zunaj lepo pobarvan, če ga pa pogledaš na znotraj, ti puhne v obraz strupen duh, ki je vse prej kot pa katoliški. Kmetje imajo večinoma le dobre časopise, zlasti »Slovenskega gospodarja«, ki v naši fari prednjači. Vendar se že opaža, da nekateri čitajo in se jim celo dopade »Delavska politika«, ki je je toliko prida, kot vseh drugih marksističnih sodrugov. Seveda ima tudi pri nas svojega mešetarja, ki agitira, govori neresnico in čvekarji vse mogoče in obljublja stvari, ki se nikdar in nikoli ne bodo uresničile. Naša dolžnost je, da protiversko časopisje pobijamo in agitiramo z vso vneto za naše časopisje, zlasti pa za »Slovenskega gospodarja«.

Sv. Jernej nad Muto. Božične praznike do vključno dneva pred praznikom sv. Treh kraljev smo obhajali v najlepšem vremenu; vedno je bilo jasno in toplo, po dnevi je sijalo solnce, ponoči je svetila luna in zvezde; posebno lepo se je vsak večer videla večernica. Zraven lepi razgled s planine. Cerkev sv. Jerneja je ena izmed redkih, ki je ohranila dva zvonova iz svetovne vojne; eden je bil lansko let prelit in poje tako lepo kakor prej. Minulo je 12 let, odkar ni tukaj stalnega duhovnika. Izpolnjeni morajo biti pač trije pogoji: prenovljeno mora biti župnišče in seveda tudi cerkev, pot, oziroma cesta iz Mute mora biti izboljšana, tretji in najvažnejši pogoj pa je gmotni položaj slovenske duhovščine.

Veržej. Lep božični večer smo doživeli na praznik sv. Treh kraljev. Igralci so nam lepo podali božične skrivnosti z igro »Kralj z neba«. Otroci pa so te skrivnosti tudi okusili, ko so izpod božičnega drevesa sprejemali darove. Nad 40 jih je prejelo celo kose za obleke. Občani so jim z veseljem pripravili to veselje! Bog poplačaj!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Novoletni dan (1. petek) smo z vso slovesnostjo obhajali. Naša lepa cerkva je bila vsa v lučkah. Dobri vaščani iz Rjavca so dali napraviti tri križe, ki so bili postavljeni na oltarju Srca Jezusovega,

na katerem je zablestelo 29 sveč. Pa tudi na drugih krajih so bile postavljene sveče, tako da je na Novega leta dan zagorelo v naši cerkvi nad 60 sveč. Takega prizora naša fara še ni videla. Slovesnost je povzdignilo krasno petje rjavških fantov in deklet. Za časa volitev so nagrmadili na prebivalce Rjavca celo kopico klevet, a sedaj so pokazali svojo vernost in odločnost. Ti pa, božje Srce, čuvaj in varuj zveste Rjavce. — V noči od torca na sredo so vdrl še dosedaj neznan izumovčič v mlin posestnika Fr. Ljubec in odnesli vse, kar jim je prišlo pod roke. Pokvarili so tudi mlinsko orodje ter porezali gonilne jermene, vsled česar trpi lastnik mlina občutno škodo.

Pršetinci. V temni noči 4. januarja, okrog 9. ure zvečer, se je, utrujen od dnevnega posla, vračal proti domu v Pršetince ž. J. Sredi njegove poti ga nepričakovano iz zasede napadeta s koli dva pijana fanta. Napadalca sta z neusmiljenimi udarci svojo žrtev pobila na tla in ga težko poškodovala na nogah in mu na levi strani zlomila tri rebra. Radi obupanega klicanja je prihitel na pomoč ubogi pretolčeni žrtvi bližnji sosed, ki je surova fanta najprej prepodil v beg in prepeljal na samokolnici poškodovanega na njegov dom. Povod obžalovanja vrednega napada tiči zopet v čezmernem zauživanju nesrečne šmarnice. Kako dolgo bomo še krvaveli na rani pijančevanja?

Slatina-Radenci. Gasilski naraščaj čete Slatina-Radenci priredi v nedeljo 17. januarja, ob 4. uri popoldne, igro »Grudica« v štirih dejanjih. v restavraciji g. Jožefa Maršeka. Vsi prijatelji gasilstva se vljudno vabijo!

Celje. Tečaj Kmečke zveze se bo vršil v nedeljo 17. januarja od 9. do 12. ure dopoldne v dvorani Orlovskega doma v Samostanski ulici. Predavajo gg.: Marko Krajnc in minister Vesenjak o načrtih in potrebah Kmečke zveze, in g. Obersne od Osrednjih združenih mlekarneh v Ljubljani o mlekarstvu. Vse kmete bližnje in daljne celjske okolice vabi na tečaj Kmečke zveze.

Sv. Florjan v Doliču. Nekaj poročil iz preteklega leta. Odšla je od nas nam priljubljena učiteljica gospa Franja Stanovnik, ki je delovala na tukajšnji šoli 32 let. V pokoj je stopil naš g. župnik Martin Ulčnik. Bil je naš duhovni oče 38 let in še sedaj prebiva med nami ter nam še vedno rad pomaga. — 1. julij je bil za našo župnijo velik župnijski praznik. Postavljeni so bili visoki in številni mlaji, vihrale so zastave. Pred župniščem se je zbrala vža župnija, da smo slovesno spremili v cerkev k vstolčenju novega g. župnika Stanislava Veingerl. Že na predvečer smo ga sprejeli z veliko množico ljudstva ljubeznivo in obakrat s pristranskimi pozdravnimi govori. — Dne 8. decembra smo imeli sprejem v Marijino družbo deklet, katera šteje sedaj 30 članic, za našo župnijo res lep začetek. Pripravljamo pa tudi Marijin vrtec. — Ustanovljeno imamo tudi Apostolstvo mož. Ob nedeljah imamo dvojno službo božjo, da lahko opravljamo svoje verske dolžnosti in prejemamo sv. zakramente in sicer po sledečem vrstnem redu: 1. nedeljo dekleta, 2. nedeljo možje ter fantje, 3. nedeljo žene, 4. nedeljo pa šolska mladina. Tako je v duhovnem oziru Bog blagoslovil našo župnijo.

Št. Vid-Grobelno. V tukajšnji vasi se vrši že II. gospodinjski tečaj, ki se ga udeležuje 15 deklet pod vodstvom banovinskih učiteljic gg. Marice Bercetove in Ivanke Gorenčeve. Dekleta se zelo pridno in vneto učijo raznih ročnosti in kuharskega znanja. Starši so sami spoznali korist in dobroto tega pouka. Zanimanje je zelo veliko, kar je dokazal dober uspeh prvega te-

čaja, ki se ga je udeleževalo 18 deklet. Osebnostni stroški so le malenkostni, dobiček znanja pa velik. Obema učiteljicama vse priznanje.

Št. Vid-Grobelno. Tukajšnja narodna šola je priredila v jeseni na odru štiri proslave z zelo lepimi točkami, ki ostanejo mladini in vsem gledalcem v trajnem spominu. Za predpust pa nam obeta lep užitek gasilska četa. Fantje in dekleta, le veselo na delo za čast in procvit št. Vida.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Ob severni meji naše župnije na naših gorjancih so se pojavile prve pomladanske cvetke, to je trobentice ter marjetice. S svojim še prezgodnjim življenjem in lepim mladim nežnim cvetom pozdravljajo svojega stvarnika. Vabijo k življenju tudi svoje sestre, ki so še v trdnem spanju. Te mlade cvetke v hrepenečem pričakovanju pričakujejo toplih solnčnih žarkov. Cvetijo namreč trdno, čeravno v svojem kratkem življenju vidijo svojega življenjskega ugonobitelja — severni veter s svojo zimo.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Na sv. Treh kraljev dan smo praznovali nekaj redovniški praznik. Ze v prvem jutranjem govoru nas je pater kapucin iz Celja navdušil za tretjeredništvo, ki ima v naši župniji veliko članov. Pristopili so novi člani, katerih sprejem je bil popoldne. — Vsi v novem letu 1937 pristrčno pozdravljamo svojega tedenskega gosta »Slovenskega gospodarja«. Spoštljivo ga pozdravljajo tudi tisti, katerim je prišel letos na ogled. Pravijo namreč, da »Slovenski gospodar« mora biti njihov tedenski gost. Tako bomo združeni mi s »Slovenskim gospodarjem« kakor roka ob roki. Bog živi!

Stoprce pri Rogatu. Patrocinijski sv. Antona puščavnika, našega farnega patrona, obhajamo letos v nedeljo 17. januarja. V ta namen bo tridnevna 15., 16. in 17. januarja, katero bo vodil g. misijonar iz Celja. Vsi goreči častilci sv. Antona ste vabljeni na to tridnevno.

Sv. Rupert nad Laškim. V letu 1936 smo se takole gibali: 70 otročičkov je priromalo k nam, deklice (42) so stopile v ospredje in precej na-

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča naj-novejše knjige: Wirtz: Paulus im Umbruch der Zeit, broš. Din 57.--. — Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, I. Teil: Der Glaube, broš. Din 36.--, II. Teil: Gebete und Gebote, broš. Din 36.--, III. Teil: Gnade und Gnadenmittel, (Sakramente) broš. Din 36.--. — Ude: Ich sehe dich in tausend Bildern, Marienbetrachtungen und Predigten, broš. Din 18.--. — Vorspel: Das Geheimnis der Mutter, Marienpredigten, vez. Din 39.--. — Everhard: Bauschäden im Hause Gottes, die irdischen Gebrechen der Kirche, broš. Din 49.--. — Lippert Peter: Einsam und Gemeinsam, vez. Din 54.60. — Donders: Christusbotschaft, Predigtentwürfe durch das hl. Jahr der Kirche, kart. Din 75.50. — Mauriac: Leben Jesu, kart. Din 39.--. — Adam: Jesus Christus und der Geist unserer Zeit, Din 17.--. — Bares: Im Lichte der Ewigkeit, broš. Din 36.40. — Gmelch: Seelenbrot, Predigten, Ansprachen und Vorträge, broš. Din 41.60.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Strniša G.: Harmonikar Binček, broš. Din 20.--. — Golja: Pesmi, vez. Din 40.--. — Mattanovich: Elektrotehnika, II. del, vez. Din 80.--. — Bajič dr. Stojan: Delovno pravo, splošni del, broš. Din 70.--, vez. Din 85.--. — Pirnat Zlata: Bibliografija del slovenskih pisateljic do l. 1935, broš. Din 24.--. — Ličan Aleksander: Spomini iz Sibirijske, broš. Din 12.--. — Kuret Niko: Jurij Kozjak, narodna igra, broš. Din 20.--. — Jalen Janez: Lesena peč, norčeva burka v treh dejanjih, broš. Din 16.--. — Kovačič S. M. Simforroza: Bl. Gemma Galgani, biser Srca Jezusovega, broš. Din 20.--, vez. Din 30.--. — Prijatelj dr. Ivan: Dostojevski in Tolstoj, dva literarno zgodovinska esaja, vez. Din 66.--. — Ramovš dr. Franc: Kratka zgodovina slovenskega jezika, vez. Din 110.--. — Album crteža na ploči, broš. Din 26.--.

Vse vrste štampiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

zaj porinile 28 fantkov; mrtvoroden je bil 1, nezakonska sta 2; kot posebnost moramo zaznamovati trojčke, same fantke, ki jih je dobila uboga mati, delavka. Eden teh je v štirih dneh umrl, druga dva pa se krepko borita za svoj prostor na solncu. Poročenih je bila 11 parov; umrlo je 30 oseb; zopet so se ženske pokazale bolj žilave: 13 jih je leglo v grob, od moških pa 17. Bolnikov je bilo sprevidenih 57; sv. obhajil je 110 razdeljenih 10.300. — Marsikaj nas je tlačilo v starem letu; vedno smo upali in si tudi prizadevali, da bi staro občino, ki nam je bila odvzeta, zopet dobili nazaj; a pregovor se glasi: kjer se bratje prepirajo, se jenesarski sovražniki veselijo! — Tudi v šoli se nam godi velika krivica. Štirirazredna šola ima sedaj samo dve učiteljske moči, od začetka šolskega leta do Božiča pa samo eno!

Dol pri Hrastniku. Prihodnjo nedeljo dne 17. januarja t. l. bo predavanje Farne univerze. Predaval bo pisatelj Mirko Javornik iz Ljubljane o Španiji. Predavanje bodo spremljale skioptične slike. Predavanje bo ob 3. uri popoldne.

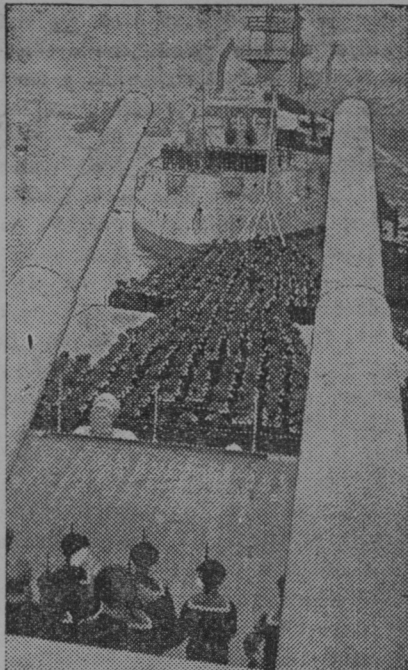
Stalin nekdanj in sedaj.

Bivši predsednik gruzinske vlade Žordanija, osebni znanec Stalinov, je povedal nekaj črtic iz njegovega življenja. Prvikrat je prišel v dotiko z njim v uredništvu gruzinskega marksističnega lista »Kvali« leta 1898. Ruski list »Meč« v Varšavi z dne 27. decembra 1936 tako-le navaja izjavo Žordanijevo:

»V uredništvu se je javil enkrat mlad človek, ki se je predstavil: Džugašvili, gojenec duhovnega seminarja. Poprosil je, naj bi ga poslušal in je takole začel: Jaz sem zvest čitatelj vašega lista in vaših člankov. Vse to dela na-me dober vtis. Jaz sem sklenil zapustiti seminar in ponesti te ideje v sredino delavcev. Kaj mi svetujete?«

Vprašanje mi je ugajalo. V tifliški socialdemokratski organizaciji ni bilo agitatorjev. No, preden sem dal odgovor, sem hotel preskusiti izobrazbo mladega človeka. Stavil sem mu nekaj vprašanj iz zgodovine, sociologije in politične ekonomije. Prepričal sem se, da je bila njegova izobrazba skrajno površna. Vsa njegova politična znanost je bila v člankih lista »Kvali« in v erfurtskem programu Kautskega. Povedal sem mu, da pri takih razmerah bo njegovo delovanje težavno, ker delavci so vedoželjni; če bodo spoznali, da agitator ni dosti izobražen, mu ne bodo verjeli. Svetoval sem Džugašviliju, da ostane še eno leto v seminarju in naj se izobražuje. »Bom pomislil«, je odgovoril in očel.

No, ni prešlo pol leta, ko je bil Stalin vodja tifliške socialdemokratske organizacije, a namesto, da bi v izročnem krožku vodil borbo proti vladi in kapitalistom, jo je vodil proti načelstvu lastne stranke in je zahteval njen odstop. Zato so Džugašviliju vzeli njegov krožek in so ga prestavili na železniški oddelek.

Pogled na krov nemške križarke »Admiral Scheer«. Ladja križari po španskih vodah.

Berač iz indijskega mesta Madras. Prosjak vzbuja nase pozornost mimoidočih z zvončki.

Na novem mestu je nadaljeval svoj boj proti načelstvu stranke, da je bila stranka prisiljena, poklicati ga pred strankino sodišče, kjer je bil Džugašvili kot nespravljiv intrigant izključen iz organizacije. Ko je bil iz Tiflisa izgnan, je vstopil v batumsko organizacijo. In tudi tukaj je hotel biti takoj načelnik stranke.

Ne bomo dalje opisovali njegovega pustolovskega življenja, izgnanja v Sibirijo itd. Navesti hočemo le, kar Žordanija pravi o sedanjem Stalinu:

»Stalin se ni izpremenil, ko je prišel prišel na čelo države. Njegova večna strast je gospodovati nad ljudstvom. Ne išče osebne koristi, a politično je nemoralen. Ima vedno zapisnik tovarišev, kojih vpliv hoče odstraniti, kadar spozna za potrebno. Tudi zdaj, ko je v njegovih rokah vsa oblast, so izgotovljeni zapisniki gotovih in mogočih nasprotnikov in je že naprej določeno, kdo in kdaj mora

Bodoča albanska kraljica. Albanski kralj Zogu se bo poročil z madžarsko grofico H. Mikes, ki je nečakinja nekdanjega ogrskega ministrskega predsednika grofa Bethlena.

Vincent Auriol, francoski finančni minister, je napovedal, da bode uporabil od državnega proračuna za leto 1937 60% za odplačilo vojnega dolga in za nadaljnje oboroževanje.

Hachem Atassi je bil izvoljen za predsednika republike Sirija v Mali Aziji.

umreti. Stalin — je maščevalen, nepri- zanesljiv in neizprosen. Kadar gre za ob- last, je sposoben za vse postopke. V njem živi duša despota starih časov . . . Ko so prišli k korintskemu tiranu Pereandru poslanci miletskega tirana s prošnjo, da bi ga naučil, kako se obdrži oblast, jih je ta peljal na polje in pred njihovimi očmi je porezal klase, ki so se nad druge vzdigovali. Poslanci so razumeli, se zahvalili in odšli. To je Stalin. Izdaja se sicer za učenca Marksa, a v resnici je učenec Pe- reandra.

Kako pa to, da je Stalin po smrti Le- ninovi prišel na njegovo mesto? Ni imel ne politične ne moralne avtoritete. Šir- šim krogom stranke ni bil znan. A imel je kakor v Tiflisu in Batumu svojo oseb- no organizacijo. Svoje tajništvo je izpre- menil v policijski urad. To je spravilo Stalina na vrh in tudi to, ker njegovi na- sprotniki niso bili za rabo. A. K.

Peter Rešetar rešetari.

Boj za slovenski jezik! Zdaj bo pa šlo! Zdaj se je »Jutro« poprijelo tega boja in skrbno pazi na to, kdo govori slovensko in kdo ne govori! Če bi bilo tako prijazno in bi recimo v Mari- boru v svojem ožjem krogu tudi nekoliko po- pazilo. Nekaj bo našlo nemštva, nekaj pa ma- oštja! Ko bo vse to posnažilo, potem pa naj pride k nam pometat, samo metla se bo že pre- je izrabila!

Zagovornik štajerskega kmetstva. Neki ljub- ljanski pisatelj, ki se v naših krajih malo spo- zna, kakor je videti iz njegovega spisa, je ime- noval naš list, da je zagovornik štajerskega kmetstva. Naš list ima sicer od svoje prve šte- vilke pred 70 leti naslov: »Slovenski gospodar«, in se je stalno boril za pravice slovenskega kmeta, je za svoj končani 70letni jubilej dobil nalogo, da se naj začne boriti za štajerskega kmeta, ko smo mislili, da je ta meja med šta- jerci in Kranjci že padla. Za enkrat bo še po- čakal, če bo pa res meja med Kranjci in šta- jerci, potem bo pa to nalogo vršil kljub svojim 70 letom!

Judoslavija. V naši državi vedno večjo moč in večji vpliv dobivajo Judje. Ni čuda, da je zadnjič na neki dopisnici bilo napisano Jud- slavija namesto Jugoslavija, pa je pravilno pri- šla. Nas že tudi po svetu poznajo, v čigave ro- ke smo prišli. Pa ti ljudje niso prinesli s seboj samo raznega čifutskega šunda, ki ga zdaj pro- dajajo v vseh mogočih oblikah, prinesli so seboj še nekaj in to je denar za svoje cilje. Kakšni pa so ti cilji, ki jih imajo svetovni potniki žid- je, pa kaže Rusija. Čudim se temu, da če se kakemu židu kaj na prste stopi, da ves socija- listični tisk zavzame zanj svoje orožje, da ga brani! Ker je bil Marks jud, mislijo ali pa mo- rajo — kdo ve — socialisti braniti žide. De- lavci pa se čudijo, da razna pogajanja po to- vrnast ne uspejo. Kako je svet nor, ne le za- pust, ampak vse leto in še čez!

Krščanski brezverci. Te dni se je osnoval v Mariboru poseben odbor, v katerem imajo gla- vno besedo brezverci. So sicer v tem odboru tudi taki, ki pravijo, da so dobri katoličani, da bodo tudi v bodoče ostali taki. Ali jih hočem sedaj imenovati krščanske brezverce? »Ali je res vsega tega kriv predpust? Kdaj bo prišel karneval in kdaj potem pepelnina sreda, ko bodo padle vse maske in se bo treba pepeliti? Zdi se mi, da je tudi ta predpust kratek.

Brez napovedi. Vsakdo se vprašuje, ali bode vojska v tem letu ali je ne bo. Jaz kar javno

Koledar Kmečke zveze bo izšel še v 500 no- vih izvodih, ker je sedaj pošel, prosimo pa isto- časno, da nam tekom enega tedna vrnejo vsi, ki imajo koledar v razprodaji, neprodane izvo- de. Po 20. januarju ne bomo več sprejemali teh kmečkih koledarjev nazaj. — Tiskarna sv. Ci- rila.

povem, da je ne bo, ker je sedaj prišlo v modo, da se vojska sploh nič ven ne napove, potem pa nihče ne more reči, da je vojska. Če pa se kje streljajo, se pa to lahko tudi drugače ime- nuje. Vojske pa le ni!

Že dve leti! »Jutro« se ni moglo premagati in je za novo leto pripravilo vzdih: Že dve leti nista več v vladi dr. Kramer in dr. Marušič. Ker sta se med tem časom že malo navadila na to, predlagam dogovor, da ostaneta še nadalje dve leti izven vlade in se ta dogovor vsake dve leti sam od sebe podaljša!

Poslednje vesti.

Politične novice iz naše države.

Novoletna amnestija ali pomilostitev. »Služ- bene Novine« so prinesle ukaz kraljevih na- mestnikov o občni amnestiji ali pomiloščenju. Ukaz je bil podpisan 5. januarja. Opuščene so kazni po zakonu o tisku ter zaporne kazni do 12 mesecev, višje kazni so znižane.

Napoved pogajanj med JRZ in dr. Mačkom. Če pisje prinaša vest, da stojimo po zaključku pravoslavnih božičnih praznikov pred pogajanjmi med predstavniki JRZ in dr. Mačkom.

Politične novice v drugih državah.

Ofenziva španskega nacionallističnega gene- rala Franca na zapadu Madrida je končala z uspehom. Nacionallisti so pr drli pred Madri- dom 20—25 km in rdeči so zgubili v teh bojih 4000 mož. Poveljnik Madrida general Miajo je izdal povelje, da morajo oditi iz mesta vsi pre- bivalci, izvzemši moške od 18. do 45. leta.

Domače novice.

Žrtvi noža. V mariborsko bolnico so spravili tesarskega pomočnika Štefana Cofnik z dvojn- im zaboljajem v glavo. Omenjeni je hotel razmiriti pretepače v neki krčmi v Brezju pri Mariboru in jo je izkupil po nedolžnem. — Janez Vindiš, 37letni viničar iz Hoč, je stopil na večer iz gostilne in že je dobil z nožem pet ne- varnih ran.

Duhovne vaje za fante v Domu presv. Srca v Mariboru, Levstikova ulica 29: od 16. do 20. januarja; od 30. januarja do 3. februarja; od 20. do 24. februarja. Celotna vzdrževalnina zna- ša 50 Din. Začetek je prvega dne ob sedmih zvečer, sklep zadnjega zjutraj. Vsak udeležene- se mora vsaj tri dni pred tečajem priglasiti. — Predstojništvo. — Te duhovne vaje priporoča tudi Prosvetna zveza v Mariboru.

Zgubila se je denarnica z denarjem od umet- nega mlina Hölzl v Košakih pri Mariboru do gostilne F. k. Pošten najditelj se naprosi, da odda najdeni denar na upravo »Slovenskega go- spodarja« proti primerni odškodnini.

Prireditve.

Sv. Peter pri Mariboru. Tukajšnje prosvetno društvo »Skala« priredi v nedeljo 17. januarja, popoldne po večernicah, v samostanski šoli za- nimivo in vsebine polno misijonsko igro »Tri modrosti starega Wang«. Šentpetrani bodo to- krat imeli priliko, videti pristne kitajske oble- ke, ki so natančno narejene po vzorcih, katere so poslali naši misijonarji iz Kitajske. Igra se bo isti dan ponavljala. Prva predstava bo po

večernicah, druga zvečer ob 7. uri. Prosi se, da bi bližnji prišli zvečer, oddaljeni pa po ve- černicah. Vstopnina je nizka. Igra je stala ve- liko truda, torej pokažite šentpetrani smisel za dobro stvar!

Središče. Narodna prosveta v Središču ob Dravi priredi v nedeljo 17. t. m. Gregorčičevo proslavo s skioptičnim predavanjem. Vršil se ob 7. uri zvečer v Društvenem domu. Vstopnina 1 Din.

Sv. Pavel pri Preboldu. Predaval je v nedeljo popoldne po večernicah v Društvenem domu v Sv. Pavlu polni dvorani g. prof. Mirko Bitenc iz Celja o »komunizmu v besedi in dejanju«. Bi- lo je to šele uvodno predavanje. G. profesor je podal kratek zgodovinski razvoj komunizma in potem nazorno naslikal bedno življenje tlačene- ga kmeta in delavca v komunističnem in židov- skem rajju Rusije. Obljubil nam je, da se zopet kmalu vidimo. Šentpavljanji smo mu iz srca hvaležni za taka predavanja! — Po tem pre- da vanju se je vršil letni občni zbor Katoliške- ga izobraževalnega društva ob obilni udeležbi članov. Odborniki so podali lepa poročila o de- lu v Dekliški zvezi. Videlo se je iz poročil, da naši fantje in dekleta pridno delajo. Tudi bla- gajna je izkazala lepi dobiček od iger in pred- stav. Nato je bil izvoljen povečini lanski agilni odbor.

Dopisi.

Kočno pri Laporju. Dne 17. januarja, na sv. Antona dan, kakor vsako leto, pridejo častilci sv. Antona od blizu in daleč priporočati se za srevlo pri živini, posebno pri svinjah. Sv. opravi- lo se vrši po navadi ob 10. uri predpoldne. Spominjam se, da je pred 28 leti prihitelo to- liko častilcev iz vseh krajev, tudi iz Dravskega polja, Cirkovc, Sv. Lovrenca itd., da je bila cer- kev in zunanji prostor prenapolnjen. Častilci, pridite!

Sv. Pavel pri Preboldu. Še ni 14 dni, ko se je oglašil rdeči petelin v Dolenjivasi pri županu Uršiču in mu uničil dva kozolca. V nedeljo 10. januarja pa je zopet zvečer začelo goretj v Do- lenjivasi pri Jaku. Na vrstji je bil zopet kozo- lec. Vaščani in vsa okolica se zgraža nad sa- dističnim početjem požigalca.

Sv. Štefan. Dne 5. januarja je v Babnireki preminul vzgleden in nadvse spoštovan posest- nik g. Tičer Franc v 67. letu starosti. Bil je mož, ki so ga v življenju dičile redke dobrine. Vseskozi je bil miren in skromen; nikoli se ni silil v ospredje. Svoje obsežno posestvo je s svo- jo družino v ljubezni do lastne grude vzorno obdeloval. S svojimi sosedi je živel ves čas v zavidljivi harmoniji, jim bil z nasveti, pa tudi v dejanju naklonjen v vsaki potrebi. Bil je pa tudi globokoveren, do sebe strog, do drugih pa izredno mil in dobrosrčen. Njegova hiša je bila odprta poštenjakom, a tudi reveži so bili delež- ni marsikaterih dobrot. Koliko pa je posvetil on svoji družini, ve samo njegova verna užalošče- na žena in otroci. Svojim otrokom ni bil le skrbni oče, bil jim je vodnik in kažiopot na živ- ljenjski poti, sam kremenit, je nje vzgojil v kremenite občane in vredne svoje naslednike. Kako je bil blagopokojni priljubljen, je pričal njegov res veličastni pogreb. Sosedje in znanci, ki so ga v življenju vzljubili, so ga od blizu in daleč počastili s spremstvom na njegovi zadnji poti. Na grobu se je nz ganljivimi besedami najprej poslovil od rajnega preč. g. duh. svetnik Močnik F., nato še učitelj Krepek D. in načel- nik loške gasilske čete g. Gajšek Fr. Pevci so mu pa zapeli pretresljivo žalostinko, ki je oro- sila marsikatero oko. Kakor je bilo pokojnikovo življenje boguvdano, tako je bila tudi selitev njegove duše pred Najvišjega mirna in za uža-

loščene tolažljiva. Dobri Bog mu povrni vse do-brote, žalujoči Tičerjevi rodbini pa naše iskreno sožalje!

Vuhred. V pondeljek 11. t. m. je umrla blaga dobrotnica naše lepe cerkve in podporna re-vežev Koren Antonija. Bila je nad 20 let zvesta služabnica Pahernikove hiše, ki jo je iz hvaležnosti tudi v dolgotrajni boleznini prav lepo oskrbovala. Rajna Tončka je s svojim požrtvovalnim darom v denarju potegnila lansko leto tudi svoje sožupljane in naše sosede za seboj, da smo si oskrbeli štiri krasno doneče zvonove, ki so naše veselje in naš ponos. Milo oznanjajo se-daj tužno vest, da je njihova velika dobrotnica vzela slovo in se podala k večnemu Plačniku zavživat neminljivo veselje in poslušat angel-sko božičnico: Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji! Molili bomo za njo, da se ji res tako zgodi, in jo ohranili v hvaležnem in traj-nem spominu!

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Deklo iščem. Bračko Friderik, Vodole, št. Peter pri Mariboru. 49

Petancič Davorin:

Svete gore.

Povest.

VELIKI OLTAR

Do jeseni so v cerkvi zgotovili vse, a vseeno so blagoslovitev svetišča preložili na pomlad. Čez zimo naj bi postavili še glavni oltar. Tu pa je bila težava, ker je bil dekan Jakob Gietler v tem oziru nepopustljiv. Prinašali so mu različni ljudski umetniki, pa tudi tuji, načrte in jih hvalili:

»Gospod, boljšega ne najdete, kakor je ta. Samo Marijin obraz poglejte! Kakor da bi bil živ, je!«

Gospod, ki je bil duhoven človek in globok, pa se ni dal premotiti. Vse zamisli so se zdele površne in premalo zgrajene v duhu romarske cerkve, ki naj bi privlačila romarje in jih navdajala s svetimi mislimi in željami. Vbijal se je sam in se trudil, da bi dal oltarju močen izraz, ki bi zapuščal v srcih vseh mogočne vtise. Pa vse razumsko delo ni rodilo nobenega uspeha. Obupal je že in se odločal, kateremu mojstru bi izročil delo, naj ga izvrši po svoje.

Nekega večera se je spomnil, da bi morda Marija sama pokazala, kakšen oltar bi ji izbral. Klecnil je na klečalo in molil goreče pred njeno podobo. Ves truden se je vlegel, da bi spal. V spanju so se mu naenkrat začele prikazovati različne podobe, ki so se pa mešale in spreminjale ena v drugo. Mučile so ga sanje, da se je prebudil. Spoznal je, da leži na srcu. Obrisal si je potno čelo in se obrnil na drugo stran. Ko je zaprl oči, pa se je že začela sanja, tako, da drugi dan ni vedel, ali je bila res sanja, ali pa je bila morda resnica.

Sliši nebeško godbo: harfa brenka, violina poje, bas brni, orgle plovejo v blagoslovljenih sozvočjih, klarinet zvenči, trobenta siplje vesele glasove in boben doni. Vse skupaj pa izzveneva v čudovito pesem, neslišno tiho in skrivnostno, pa mogočno, da se tresejo nebeški svodi, se majoje zvezde in lebdeče sonce medli. Angelci, lahkokrili metaljčki, igrajo in za njimi so še trume belih in prepevajočih. V sredi med nje pa stopi visoka Gospa, Mati Marija z Jezusom v naročju. Dete se ozira s svetlim očesom v nebo: tam je rešenje za vse boli, bolezni in nesreče. Tam je sama sreča. Nad Marijo v oblakih, prežarjenih s soncem, pa sije podoba iz davne zgodovine: rojstvo Device, presvete hčerke Davidove predstavlja. Dete Marija se ziblje v zibelki v angelski družbi.

50 Din dnevno lahko vsak zasluži s prodajo no-vega predmeta. Pošljite znamko za odgovor. P. Batič, Ljubljana. 42

Službo dobi ofer, mož, žena, lahko tudi 3 delov-ne osebe za posestvo v bližini Maribora. Vprašati v trgovini Koroška cesta 20, Maribor. 45

Starejši viničar, 2 osebe, se sprejme. Maribor, Razlagova 11, vrata 6. 50

Sprejemem hlapca, nastop takoj. Prednost ne-kadilci. Kravos, Sv. Marjeta ob Pes. 54

Sprejememo dve poštene delavski družini z več odraslimi delavskimi močmi. Nastop 1. mar-ča. Oskrbništvo grad Marenberg. 56

Pekovski vajenec se takoj sprejme. Ivan Za-muda, pekarna, Maribor, Frankopanova 9. 53

Viničarja s 5 delavnimi močmi in takojšnjim na-stopom potrebuje: Lubienski, Jarenina. 58

Sprejemem oferja, 1 moškega, 2 ženski. Oglasiti se je pri: Rupena, Košaki 30, Maribor. 52

POSESTVA:

Posestvo se proda v Krembergu št. 11, Sv. Ana Slov. gor., 9 oralov, in vse v dobrem stanju. Cena 40.000 Din. 48

Posestvo 60 oralov z veliko hišo, gospodarskim poslopjem, žago in vsem inventarjem je pri Sv. Kunigundi na Pohorju vsled smrti ugodno na prodaj. Vprašati je pri: Stopar, Oplot-nica. 59

RAZNO:

Prodam hranilno knjižico makolske posojilnice. Naslov v upravi lista. 55

Nova Starinarna in trgovina z ostanki na Ro-tovškem trgu 4. Flanela od 4.50 Din, svila 1 meter 6 Din, belo platno 4 Din, predpasnik vseh velikosti od 8 Din naprej, hlače, srajce, nogavice, brisače, oksford, velika izbira ostankov. 57

Prodam ali zamenjam ameriške »Harfen« citre za ¾—¼ gosli. Matija Franc, Kotlje. 3

Zahvala

vsem sorodnikom in znancem, ki so spremili 7. t. m. k zadnjemu počitku blagopokojnega g.

Tičer Franca, pos. v Babinreki. Posebej se zahvaljujem za ginljive nagovore č. g. duh. svet. Močnik F., g. Krepek D., g. Gajšek F., gasilski četi v Loki za spremstvo in pevcem za žalostinke.

Sv. Štefan, 10. januarja 1937. 61
Tičer Ana z otroki.

Kupujte pri naših inserentih!

45 In slike se upodablja same od sebe: Marijino ven-čanje in njeno oznanjenje. Prikažejo se mu še obrazi iz svetih zgodb, iz sorodstva Marijinega. Vse pa prešinja veliko veselje, upanje, ljubezen in vera...

Ni se še zdanilo, ko je gospod vstal. Kri mu je nemirno plala v žilah in srce ga je sililo, da bi risal, pamet pa mu je velela: vzami sveto knjigo in poišči Razodetje svetega Janeza, evangelista. Roka drgeče, ko drsi po papirju. Saj še nikdar ni njegova roka sukala pisala, da bi obraze upodobila... Sedaj pa gre samo od sebe, po navdihnjenju: obraz raste za obrazom in postava za postavo...

Ko pa zgotovi, je truden in bolan, kuha ga vročina in moti slepota. Ves se je izčrpal in dal iz sebe vse, kar je bilo v njem močnega, silnega, sve-tega... Zaspil in se ne prebudi ves dan...

Meta pa gode in tarna, da je gospoda bolezen napadla. Kliče, moleduje in prosi na vratih, v sobi, pri postelji, a gospod se ne zgane, kakor da bi se že duša njegova iz telesa odselila. Spi mirno in pokoj-no, da skoro ni slišati sopenja.

»Takah še ne pomnim nikdar! Kaj bo to?« tare Meto radovednost in skrb.

Šele na večer vstane in se sprehodi po sobi.

»To je pa čudno, da sem danes podnevi zaspal kot še nikdar.«

Zagleda sliko na mizi in se preplaši:

»Duh božji ga je prinesel, ta-le načrt!« Pa se ne spomni, da ga je delal ponoči sam.

Meta privihra kakor nevihta nad gospoda in ga na hitro ogovarja:

»So vstali? Hvala Bogu! Starec je snodaj, suh, da ga skoraj nič ni, in bled, kakor sama jetika. Čaka že ure dolgo in pravi, da mora govoriti z go-spodom nocoj!«

Gospod bi vprašal drugekrati z nevoljo, ker je star, zdaj zamahne z roko:

»Naj pride!«

Bobnijo koraki po stopnišču, počasi, nerodno, kakor da bi kdo po bergljah hodil. Odprejo se vrata in prikaže se častitljiva starost moža, z belo lasuljo in plešo na sredi, pa z brado srebrnitasto do prsi.

»Hvaljen Jezus!« izdahne in se odsope.

Gospod nemi in se ne zgane, ko se zasvetijo vanj zenice v starčevih očeh.

»Na veke!« se mu odtrga čez čas.

Starec pa začne zgodbo svojega življenja, ne čisto novo, tisoč drugim podobno.

(Dalje sledi.)

Mož, ki zna 290 jezikov

Kakor poročajo v svo-jih kulturnih poročilih nemški listi, v mestu Frankfurtu živi učenjak dr. Harald Schütz, ki zna govoriti in pisati 290 je-zikov. Ta njegov dar za jezike je menda možu prirojen. Ze njegov ded je bil sloveč poznavatelj sanskrita, ki je znal 12 jezikov. Njegov oče je znal mnogo starih in modernih jezikov. Po materi, ki je po svoji materi bila Islandka, je v sorodstvu z nekdanjim norveškim kraljem Har-ri-om Hafargarom, po katerem so mu starši dali tudi ime Harald. Mož, ki je sedaj 63 let star, samo študira v svo-ji bogati knjižnici, v ka-teri ima 14.000 zvezkov. Na vprašanje, kako je bilo mogoče, da se je naučil toliko jezikov, je odgovoril, da tega sam ne ve. Pristavil pa je tole: »Pač pa lahko po-vm recept, kako se člo-vek lahko nauči jezikov. Za to je treba treh stva-ri: ljubezni in veselja, priložnosti, časa. Časa in prilike sem imel vedno dovolj, ljubezen pa sem podedoval po svojih prednikih.«

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspehi

Prva plinska maska

Pred 150 leti se je smrtno ponesrečil pri padcu v starosti 29 let francoski fizik Jean Pilatre de Rosier, ki je l. 1786 hotel kot prvi premagati s takratnim nerodnim zrakoplovom Rokavski preliv. Leto dni poprej je predložil pariški akademiji znanosti svoj izum »respirator« iz gumijastega blaga, ki je zakrival obraz. Name njen je bil letalcem, »ki bi bili prisiljeni pristati v dimu ali smradu«. Na hrbtu pritrjena posoda z zrakom je dovajala zrak po cevki v usta, dočim je služil nos za izdih. To je prva oblika plinske maske, ki jo nikakor ne smemo šteti za izum naše dobe. Neusmiljena usoda je hotela, da je umrl izumitelj zaradi zastrupljenja s plinom. Ko je padel na tla blizu Boulougne, je obležal pod prevleko raztrganega zrakoplova, preden se je poslužil svojega respiratorja.

ČITAJTE „NEDELJO“!**Knjige Cirilove knjižnice:****BOGOSLOVJE, MOLITVENIKI, PREMIŠLJEVANJA**

Avšič Martin: Pridige za nedelje in praznike.

Str. 252. Prej 30 Din, sedaj 10 Din.

Bernik: Marija in Jezusovo presv. Srce.

Rožnenske šmarnice. Vez. z rdečo obrezo 20 Din.

Brumen: Blaže in Nežica.

Kulturno-pedagoški pomen Slomšekovega dela. Broš. 15 Din.

Družba vednega češčenja.

Broš. 3 Din, vez. 5 Din.

Juranovič Alojzij: Sveta Bernardka.

Življenjepiš z 32 slikami. Str. 199. Broš. 24 Din, vez. 34 Din

Katekizem o zakonu.

Navod za kat. zaročence in zakonske. Str. 56. Broš. 4 Din.

Ključek nebeški.

Molitvenik za mladino. Str. 254. Vez. z rdečo obrezo 9 Din, z zlato obrezo 12 Din.

Kolenc Franc: Bodi apostol!

Str. 70. Broš. 5 Din, vez. 12 Din.

Kovačič: Anton Martin Slomšek.

V hrvaščini, 3 Din. — V cirilici, Din.

Kruljc dr. Franc: Prijatelj.

Molitvenik za mladeniče in može. Str. 259. Vez. z rdečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 20 Din.

Kruljc dr. Franc: Marija vzor krščanskega življenja.

Šmarnice. Vez. 20 Din.

Lendovšek Mihael: Antona Martina Slomškega zbrani spisi.

Pridige osnovane. Str. 455. Vez. 20 Din.

Ligvor Alfons: Obiskovanje presv. zakramentov in češčenje Device Marije za vsak dan v mesecu.

Broš. 15 Din.

Medved dr. Anton: V Marijinem Celju.

Zgodovinske in potpisne črtice. Str. 173. Broš. 5 Din.

Meško Ksaver: Legende o sv. Frančišku in druge.

Str. 179. Cirilova knjižnica, 27. zvezek. Broš. 16 Din, vez. 24 Din.

Nekrologij svetnih in redovnih duhovnikov lavantinske škofije od 1. IX. 1859 do 30. VI. 1936.

Vez. 24 Din.

Obrednik za previdenje bolnikov.

Str. 164. V platno vezan z zlato obrezo 40 Din.

Obrednik za cerkvenike ali natančen poduk za cerkvene služabnike.

10 Din.

Ordo providendi.

Latinsko-slovensko in nemško besedilo. Celo platno z zlato obrezo 8 Din.

Pridite, molimo!

šest molitvenih ur pred Najsvetejšim. Str. 266. Vez. v platno z rdečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 20 Din.

Slavič dr. M.: Nedeljski in prazniški evangelij z razlago in opomini.

Str. 154. Broš. 2 Din.

Somrek dr. Josip: Gospodova zadnja večerja.

Vez. 10 Din.

Somrek dr. Josip: Prijatelj otroški.

Molitvenik za šolsko mladino z notami cerkvenih pesmi. Str. 24. Broš. 2 Din, vez. Din 5.50, celo platno 7 Din.

Šegula: Moj tovariš.

Molitvenik za fante. Str. 327. Vez. z rdečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 20 Din.

Šegula: Na Kalvarijo!

Kažipot za duhovnike. Str. 163. Vez. 5 Din.

Šegula: Na Kalvarijo!

Ljudska izdaja. Str. 580. Vez. v platno 15 Din.

Ušeničnik: Govori o socialni okrožnici Pija XI.

Ponatis iz »Vzajemnostik«. Broš. 10 Din.

Vercruysse: Premišljanje o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa za vse dni celega leta.

Prvi in drugi del. Str. 1138. Vez. 44 Din.

Vreže J. K.: Slomšekove šmarnice.

Vez. 28 Din.

Vreže: Sveta birma.

Str. 47. Broš. 3 Din, vez. 5 Din.

Zidanšek: Novi zakon, sveti evangeliji in dejanja apostolov.

Str. 534. Broš. 6 Din, polplatno 8 Din, celo platno 15 Din.

Zeyer: Vrt Marijin — pesem o materi.

Prevedel M. Kranjc. Str. 151. Broš. 12 Din, vez. 20 Din.

Oglejte si izložbe pred nakupom! Blago, katero je stalo 24 Din, se prodaja po 12 Din v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. 41

Inserirajte!**Podaljšaj si življenje!**

Življenje moremo podaljšati, bolezni preprečiti, bolezni ozdraviti, slabosti ojačiti, nesalne moremo učvrstiti, in nesrečne napraviti srečne!

Kaj je vzrok vsake bolezni?

Oslabljenje živcev, potrlost, izguba dobrih prijateljev ali svojih bližnjih, razočaranja, strah pred boleznijo, slab način življenja in mnogih drugih razlogov.

Zadovoljstvo

je najboljši zdravnik! So poti, ki Te morejo dovesti do dobrega razpoloženja, oživiti Tvoj značaj, napolniti Te z novim upanjem; ta pot je pa opisana v razpravi, ki jo že more vsakdo, ki zahteva, dobiti takoj in

povsem brezplačno!

V tej mali prirodni knjižici je raztolmačeno, kako morete v kratkem času in brez ovire med delom ojačiti živce in mišice, odpraviti slabo razpoloženje, trudnost, raztresenost, oslabiljenje spomina, nerazpoloženje za delo in nebroj drugih boleznih pojavov. Zahtevajte to razpravo, ki Vam bo nudila mnogo prijetnih ur.

Poštno zbirališče:

ERNST PASTERNAK, Berlin SO, Michaelkirchplatz 13, Abt. 90. 37

Kupujem

Ia jesenova debela, dolžina od 3 m naprej, premer od 30 cm naprej, dolgo, ravno blago brez grč, samo vagonke pošiljke od nakladalnih postaj. Fridolin Bischof, izvoz lesa, Maribor, Kacijanerjeva ulica 22, telefon: 26—25. 30

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urad, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10602

Telefon inter urb. št. 2133

Kako rastejo uspehi varčevanja?**MESTNA HRANILNICA V MARIBORU**

51

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoče račune ter jih obrestuje do 5%

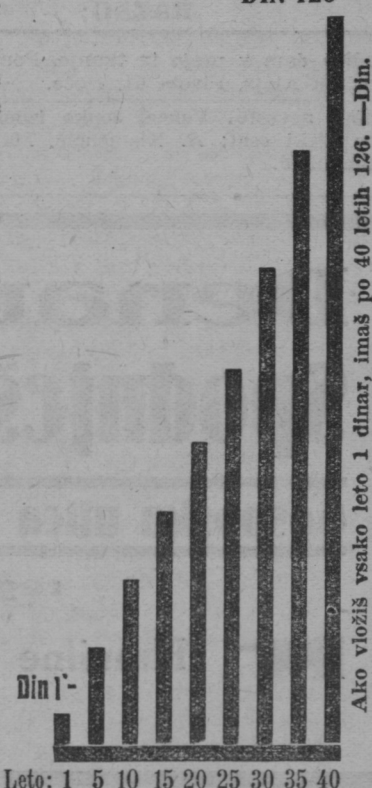
Vse sedaj vložene svote so stalno v celoti izplačljive, za kar jamči 18 milijonska svota vrnjena posojila mestne občine.

Za varnost vlog jamči mestna občina s svojim premoženjem in davčno močjo svojih davkoplačevalcev.

Daje nova kratkoročna posojila.

Mestna hranilnica želi s svojim poslovanjem koristiti vlagateljem in dolžnikom v popolnem medsebojnem zaupanju, ki naj ustvarja novo gospodarsko življenje mesta Maribora in njegove širne okolice.

DIN 126.—

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospoke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnošta-
jerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekliči, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. — Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

- Fanta, 16 do 17 let starega, ki ima veselje do kmetijskega dela, sprejme Šerc P., Ruše. 23
- Ofer z 2—3 delavnimi močmi se sprejme v Koškah 36, p. Maribor. 22
- Oženjen cerkovnik in organist dobi službo v Razboru pri Slovenjgradcu. Pogodba se sklene po ustnem dogovoru. 39
- Mesarskega vajenca sprejemem. Verglez Karol, Rače 8. 31
- Sprejemem pošteno kmečko dekle za vsa hišna in vrtna dela. Ponudbe na R. Volk, Holmec, Prevalje. 33

POSESTVA:

- Stavbena parcela na prodaj v bližini Maribora. Poizve se: Sp. Radvanje 24, p. Maribor. 29
- Malo posestvo kupim, sprejemem učenca. Skrabi, krojač, Ziče, p. Loče pri Poljčanah. 36
- Prodajam hišo, gospodarsko poslopje, vrt in tri orale njive. Rače 150. 32
- Mala družinska hiša sredi mesta z vrtom se proda ali da v najem. Maribor, Cvetlična ulica 30. 34

RAZNO:

- Predivo dam v prejo in tkanje. Ponudbe na Visočnik Alojz, Pivola 61, Hoče. 46
- Zenini, neveste! Vence, šopke izdeluje lepe in po nizki ceni: A. Klemenčič, Maribor, Dravska ul. 8. 47

Veveričje in druge kože od divjačine kupuje po najvišjih dnevnih cenah: L. Rataj, Slovenska Bistrica. 44

Občina Velika Nedelja kupi železno blagajno. Cenjene ponudbe z navedbo cene poslati najkasneje do 17. 1. 1937. 38

Za gostivanje: šopke, vence, svilene trake, rokavice, nogavice in vse pletenine iz lastne pletarne najceneje pri »Luna«, Maribor, Glavni trg 24. 40

Zaboje v raznih velikostih odprodajamo stalno v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5. 40

Prodajam prvovrstna sadna drevesa najboljših vrst po 3—4 Din. Pri večjem odvzemu in takojšnjemu plačilu popust. Knuplež Ivan, drekmetijskega dela, sprejme Šerc P., Ruše. 23

vesničar, Sv. Jurij v Slov. gor. 24

Križniška graščina Velika Nedelja odda v najem ribolov v občini Gorišnica (Formin, Gajevci, Malavas, Muretinci). Pojasnila v pisarni graščine. 28

Philips radio aparati, pisalni stroji na obroke, tudi za hranilne knjige, gramofonske plošče, vedno na zalogi. Agentura-Komisija Pichler, Ptuj, Slovenski trg. 21

Neveste! Ta mesec prodajam čipke po neverjetno nizkih cenah. Pridite pogledat! Pavla Slugova, Celje, Vodnikova ulica. 14

Snežke

galoše, čevlje za slabo vreme in šport, puloverje, rokavice, varovala za ušesa i. t. d. Najugodnejši nakup!

HRANILNE KNJIŽICE

vseh hranilnic in bank kupimo takoj. Ponudbe na: Bančno kom. zavod, Maribor. Za odgovor znamk za 3 Din. 1345

Spanski „vojaški“ roman
šaljivega junaka

DON KIHOT IZ MANČE

nam bo pokazal, kaj so Španci čitali v zabavo, ko niso imeli vojske. Roman stane 12 Din broširan in 20 Din vezan. Naroča pa se v

Tiskarni sv. Cirila Maribor-Ptuj.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gospoka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.